

DRAUGAS

PERIODICALS
August 16,
Vol. LXXXVIII

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY
TREČIADIENIS - WEDNESDAY, RUGPJŪČIO - AUGUST 16, 2000

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 08/16/00
UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS
4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • DRAUGAS@EARTHLINK.NET

Nr. 159
Kaina 50 c.

Vyriausybė ketina atgaivinti Šiaulių oro uostą

Vilnius, rugpjūčio 12 d. (Elta) — Vyriausybė ketina atgaivinti merdintį Šiaulių oro uostą, skiriamas jam dar viena finansinė parama.

Bus svarstoma galimybė suteikti valstybės garantiją Industrijos bankui, teikiančiam UAB „Šiaulių aerouostas“ 5 metų laikotarpiui 750,000 dolerių paskolą.

Iki rugsėjo 1 dienos turi būti pasirodęs oro uosto pertvarkymui, kuris užtruks iki metų pabaigos. UAB „Šiaulių aerouostas“ turtais bus perduotas neseniai įkurtai valstybės įmonei.

Šiaulių oro uosto pertvarkai jau panaudota daugiau kaip 131 mln. litų. Įsiskolinimai nevalstybiniais kreditoriams siekia 1,87 mln. litų. Arestuotos sąskaitos. Dėl neišmokėtų atlyginimų ir kompensacijų priteista daugiau kaip 100 teismo įsikių. Bendrovei gresia bankrotas.

Minimalios oro uosto ūkinės išlaidos mėnesiui sudaro apie 70,000 litų. Tokią sumą oro uostas uždirbtų aptarnavęs 5-6 pirmos klasės (200 tonų pakelimo masės) krovinius lėktuvus.

Oro uosto administracija teigia atlikusi krovinių pervedimo oro transportu rinkos tyrimus, kurie rodo, jog Šiauliams šiuo metu yra susiklosčiusi ypat palanki situacija. Oro uostui noriai naudotųsi

Rytų aviacinės firmos, nes dalies jų navigacijos įrengos techniniai lygis apriboja skrydžius į Vakarų Europos oro uostus.

Jau pasirašytas ketinimų protokolais dėl bendros Tailando-Rusijos aviacinės bendrovės lėktuvų galimų skrydžių į Šiaulių oro uostą. Iš čia kroviniai gausiam būty pristatomi kitomis transporto priemonėmis.

Pietryčių Azijos kroviniai Baltarusiją bei vakarinius Rusijos regionus per Karaliaučiaus muitinę pasiektų kur kas greičiau nei iš Maskvos oro uosto.

„Šiaulių aerouostas“ su būsimais vežėjais jau yra parengęs sutartį projektus, tačiau be minimalios finansinės pagalbos jų neįmanoma įgyvendinti.

Iš 3 mln. litų paskolos penktadalis būtų skirtas apmokėti įsiskolinimui už atliktus darbus. Aeronavigacinės įrangos patikrinimui, einamiesiems pakilimo-nusileidimo tako remonto darbams bei degalų bazės remontui būtų panaudota per milijoną litų. Likę pinigai tektų įvairiems kitoms įsiskolinimams padengti.

Praėjusiais metais Šiaulių oro uostas aptarnavo 43 civilinius lėktuvus ir patyrė 18,2 mln. litų nuostolius.

Latvijoje eismo nelaimę patyrė Lietuvos autobusas

Ryga-Vilnius, rugpjūčio 15 d. (BNS) — Žuvus lietuviui vairuotojui, baudžiamoji byla dėl Lietuvos autobuso avarijos Latvijos pajūryje tikriausiai nebus keliama.

Kaip antradienį sakė Lietuvos ambasados Rygoje atašė Dainius Lucinavičius, pirmadienio popietę netoli Salacgrivos įvykusios autobusų nelaimės priežastys kol kas nežinomos. Pasak D. Lucinavičiaus, antradienio rytą Limbazių rajono ligoninėje buvo sprendžiama, kur bus atliekamas žuvusio vairuotojo Lietuvos piliečio Jono Kvietkausko, gimusio 1939 metais, skrodimas — Limbazių ligoninėje ar Rygoje.

Pasak Lietuvos diplomato, medikai vis dar stebi nelaimės metu sužeistų dviejų keleivių — 8 metų amerikietės mergaitės ir 50-metės Estijos pilietės — būklę. Jų patirti sužalojimai nėra sunkūs, tačiau pacientės tebejaucia nervinio sukrėtimo pasekmes.

Autobuso nelaimės metu ne-

sunkiai nukentėjo dar trys keleiviai — du latviai ir JAV pilietis, kurie buvo paleisti dar pirmadienį, suteikus jiems medicininę pagalbą.

Pasak Lietuvos diplomato, be žuvusio vairuotojo, kitų Lietuvos piliečių autobuse nebuvo. Visi keleiviai į Taliną buvo išsiųsti kitu, iš Rygos atsiųstu, autobusu. Nelaimės metu Lietuvos autobusu važiuavo maždaug 30 žmonių.

Tarptautiniu maršrutu „Vilnius-Ryga-Talinas“ vykusio autobuso nelaimė įvyko pirmadienį, maždaug 2 val. dienos prie Salacgrivos miestelio, maždaug už 100 km į šiaurę nuo Rygos. Pasak vietos policijos pareigūnų, autobusas nurydėjo nuo kelio ir kluodė gyvenamajam namui. Apgadintas autobuso priekis ir namo apdaila.

Kaip sakė D. Lucinavičius, Latvijoje bus atliktas autobusų techninis patikrinimas. Remiantis važinėjimo duomenimis, sekantių prietaisų parodymais, nelaimės metu autobuso greitis buvo 80-85 km per valandą, o maksimalus leistinas tame kelio ruože — 90 km/h. Pirmiausias duomenimis, autobusas buvo techniškai tvarkingas.

Pasak Lietuvos diplomato, kadangi vairuotojas žuvo, baudžiamoji byla tikriausiai nebus keliama.

Vienas keleivis iš pradžių policijai sakė, kad nelaimė įvyko dėl vairuotojo nedešingumo, nes vairuotojas tą akimirka buvo pasilenkęs. Tačiau po kitų keleivių apklausų šis prielaida nepasitvirtino.

Tai — jau trečioji skaudi Lietuvos autobusų nelaimė per pastaruosius porą mėnesių. Liepos 1 d. į Kroatiją poilsiautojus vežęs Lietuvos autobusas Lenkijos pietuose, ties

Nuotr. Žolines atlaidų eiseną Pivašiūnų bažnyčioje.

Gedimino Žilinsko (Elta) nuotr.

Lietuva švenčia Švč. Mergelės Marijos ėmimo į Danguų dieną

Pivašiūnai, rugpjūčio 13 d. (Elta) — Pirmą kartą šiais metais Lietuvoje švenčiama nauja valstybės šventė — Žolinė.

Švenčiausiosios Mergelės Marijos ėmimo į Danguų dieną — Žolinę — į valstybės švenčių sąrašą įrašė Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis.

Pagal Katalikų Bažnyčios liturginį kalendorių, Švenčiausiosios Mergelės Marijos ėmimo į Danguų dieną yra rugpjūčio 15-oji. Ši diena ir Seimo nutarimu įteisinta kaip valstybės šventė.

Lietuvos bažnyčiose, kurios turi Švenčiausiosios Mergelės ėmimo į Danguų vardą, vyksta dideli atlaidai.

Žolinė, pasak etnologų, Lietuvoje švenčiama nuo labai senų laikų. Įvairiomis pagoniškomis apeigomis būdavo garbinama deivė gimdytoja Lada, jai būdavo nešamos subrendusio derliaus aukos.

Nuo pirmųjų krikščionybės metų pradžios šventi Švč. Mergelės Marijos ėmimo į Danguų šventę, jai pritaikyta nemažai senųjų Žolinės papročių. Į bažnyčių nešami šventinti žolynai, javai, daržovės, vaisiai. Tikima, kad pašventinti žolynai saugos namus nuo žaibo.

Šiemet pirmą kartą Pivašiūnuose per Žolinę buvo švenčiama ir Žemdirbių diena. Pivašiūnų bažnyčios šventoriuje, prie stebuklais garšėjancio Dievo Motinos paveiklo buvo meldžiamasi už žemdirbius, prašoma Viešpaties palaimos jų išaugintoms gėryboms. Šv. mišias aukojo Lietuvos vyskupas, kiti aukšti dvasininkai. Koncelebracijai vadovavo Apaštalinis nuncijus arkivyskupas Ervin Josef Ender. Pamokslą sakė Telšių vyskupas Antanas Vaičius. Giedojo Kaišiadorių vyskupijos jungtinis choras, grojo Didžiosios Kunigaikštienės Birutės bataliono

orkestras.

Po šv. Mišių maldininkų eiseną su kryžiumi, Lietuvos vyskupijų vėliavomis ir Dievo Motinos paveiklu pasiekė Ilgojo ežero pakrantę. Čia visų vyskupijų atstovai pristatė simbolinius savo trisius vaikus: Kauno arkivyskupas — duoną, Vilniaus vyskupas — linus, Telšių vyskupas — jautus, Šiaulių — daržoves, Panevėžio — medų ir pieną, Kaišiadorių — uogas ir grybus, Vilniaus arkivyskupas — Lietuvos laukų gėles.

Vyskupai pašventino gėrybes ir maldininkų atsineštus žolynus. Kaišiadorių vyskupas

Juozapas Matulaitis palinkėjo, kad Dievo palaima ir globa lydėtų kiekvieną mūsų žingsnį. Buvo giedamos giesmės. Žemdirbius sveikino Seimo narys Juozas Listavičius.

Išnešus kryžių ir Dievo Motinos paveiklą, vyko Žemdirbių dienai skirtas meno savi-veikos koncertas.

Pivašiūnai, kaip sakė Alytaus apskrities viršininkas Ignas Aleškevičius, dar niekad neregėjo tiek žmonių. Nemažiau kaip 15,000, o gal ir žymiai daugiau, pabrėžė jis. Tai rodo, kad žemdirbiams reikia šventi.

Žolines atlaidai Pivašiūnuose truks iki rugpjūčio 19 d. Kasdien bus meldžiamasi vis kita intencija.

Prie Trakų poilsiauja Rusijos Dūmos vicepirmininkas

Vilnius, rugpjūčio 15 d. (BNS) — Kaip pranešė „Nijolės“ kailių firmos atstovė spaudai, šios firmos savininkės Nijolės Velickienės kvietimu į Lietuvą antradienio rytą su privačiu vizitu atvyko Rusijos Valstybės Dūmos pirmininko pavaduotojas Artūras Čilingarovas su šeima — žmona Tatjana bei vaikai Ksenija ir Nikolaj.

Anot pranešimo, svečiai poilsiaus N. Velickienės verslininkės sodyboje prie Margio ežero netoli Trakų.

Per trijų dienų vizitą A. Čilingarovas lankysis Trakų istoriniame nacionaliniame parke, Trakų pilyje, Lietuvos pajūryje.

Anot „Nijolės“ pranešimo, A. Čilingarovas susitiks su Lietuvos politikais, tačiau jie neįvardijami. URM pareigūnai šio politiko privataus vizito antradienį nekommentavo.

Stebėtojų vertinimu, A. Čilingarov, kuriam rugpjūčio 25 d. bus 61-eri metai, yra nuosaikus, niekuo ypatingai nepasizymėjęs politikas. Per savo politinę karjerą jis kelis kartus keitė politinę orientaciją. Prieš kelerius metus priklausęs provalstybiniam blokui „Mūsų namai — Rusija“, dabar jis yra 43-jų deputatų grupės „Rusijos regionai (Nepriklausomų deputatų sąjunga)“ atstovas. Minėtoji deputatų grupė kartu su kitais deputatų susivienijimais Valskybės Dūmoje sudarė prezidentą Vladimir Putin remiantį „Vienybės“ sparną.

Tai — aukščiausio lygio Rusijos politiko vizitas į Lietuvą po abiejų valstybių santykių atšalimo vasaros pradžioje.

kai Seimas priėmė įstatymą, įpareigojantį Lietuvos vyriausybę siekti iš Rusijos buvusios SSRS okupacijos padarytos žalos atlyginimo. Del šio įstatymo kilo Rusijos ir Lietuvos politikų „pareiškimų karas“, buvo atidėtas Valstybės Dūmos delegacijos oficialus vizitas į Vilnių.

* Įstatymus priimančiam Lietuvos Seime teisininkai sudaro absoliučią mažumą — iš 137 Seimo narių tik 6 yra baigę teisės studijas. Vargu, ar išrinkus naują Seimą, padėtis iš esmės pasikeis, nes įtakingiausių partijų sąrašų pirmuosiuose dešimtuose teisės specialistų nėra vienetui. Partijoms į savo sąrašus pritraukti teisininkų sunku dėl žemo Seimo nario autoriteto ir mažų atlyginimų, kuriuos gauna politikai. Kaip rodo praktika, ekonomistai nėra tokie išrankūs — jie mieliau renkasi parlamentaro karjerą. Šios kadencijos Seime yra 20 ekonomikos ar finansų studijas baigusių parlamentarų, o artėjant Seimo rinkimams, tarp kandidatų vėl ekonomistų daugiau nei teisininkų.

* Verslininkui Jonui Urkai iškelta baudžiamoji byla. Vilniaus m. apylinkės prokuratura J. Urkai ketina pareikšti kaltinimą paskleidus prasimanymus, žeminančius Seimo pirmininko Vytauto Landsbergio garbę ir orumą. Už šį nusikaltimą gresia laisvės atėmimo bausmė iki 2 metų. Generalinės prokuratūros skyriaus prokuroras Česlovas Norinkevičius sakė, kad J. Urkos pranešimai dėl tariamų paskolos V. Landsbergiui yra

Į jūros dugną nugrimzdo Rusijos povandeninis atominis laivas

Maskva, rugpjūčio 14-15 d. (Interfax, BNS, dpa, Reuters, Elta) — Rusijos laivyno atstovas spaudai pranešė, kad del techninių gedimų sėkmedienį i Barenco jūros dugną tolimoje Rusijos šiaurėje, šalia laivyno pratybų zonos, nugrimzdo Rusijos atominis povandeninis laivas „Kursk“ su 116 žmonių igula.

Povandeniniame laive nebuvė branduolinių užtaisų, branduolinis laivo reaktorius buvo išjungtas, ir gedimai, dėl kurių laivui teko nugrimzti į jūrą, su reaktoriumi neturi nieko bendra. Laivo variklių skleidžiamas radiacijos lygis yra normalus.

Atominis povandeninis laivas „Kursk“ priskiriamas klasei „Antei“. Pagal NATO klasifikaciją tai — „Oscar-II“ klasės povandeninis laivas. Jis yra 155 metrų ilgio. Laive gali būti nuo 100 iki 130 žmonių. Be to, tokio tipo laive galima įrengti 24 branduolinius įtaisus.

Nepaisant prastų oro sąlygų (jūros bangavimas — 4-5 balai, vėjas šiaurės vakarų — 20 metrų per sekundę), antradienį „Kursk“ gelbėjimo darbai buvo tęsiami. Gelbėjimo laivų igulos „dirba labai ištvėrimingai ir praktikoje įrodė savo didžiulį profesionalumą, nemažindamos gelbėjimo darbų intensyvumo“, pranešė Rusijos karinio jūrų laivyno (KJL) spaudos tarnybos viršininkas Igor Dygala.

Pasak jo, siekiant iširti laivą, Lietuva sugrąžino Baltarusijos traukinį su kariniu kroviniu

vo paviršių ir išgelbėti igulą, visą naktį dirbo nuleidžiamasis paieškų aparatas. Tačiau iki šiol padėtis del nepalankaus oro iš esmės nepasikeitė. Iš viso gelbėjimo darbuose dalyvauja maždaug 15 laivų, tarp jų ir povandeniniai.

Povandeninis atominis laivas „Kursk“ yra 108 metrų gylyje. Toje vietoje dugnas padengtas dumbletu smėliu. Povandeniniams nuleidžiamiesiems prietaisams dirbti trukdo prastas matomumas.

Vertindamas padėtį, KJL vyriausiasis vadas, laivyno admirolas Vladimir Kurojedov pažymėjo, kad šiuo metu „labai sunku nusipėti galimus šio įvykio padarinius povandeninio laivo „Kursk“ igulos gyvybei“. Jo nuomone, palanki laivo igulos gelbėjimo operacijos baigtis didžia dalimi priklauso nuo to, kokia yra padėtis laivo viduje, kiek dalių yra uztvindytos, koks slėgis ir temperatūra, ar yra aukšto slėgio oro atsargų.

Rusijos gynybos ministras Igor Sergejev pranešė, kad gelbėtojų komandos jau pradėjo laivo igulos evakuaciją. Pasak I. Sergejev, nelaimės rajone oro sąlygos šiek tiek pagerėjo. Jis nenurodė, kokių būtent imtasi gelbėjimo darbų. Ministro teigimu, kol kas neaišku, ar laive yra žuvusiųjų. Pirmadienį gelbėjimo darbai trukdė stipri audra, kuri nurimo tik antradienio popietę.

Pasak jo, siekiant iširti laivą, Lietuva sugrąžino Baltarusijos traukinį su kariniu kroviniu

Vilnius, rugpjūčio 15 d. (BNS) — Lietuvoje sulaukytas ir grąžintas Baltarusijai į Karaliaučius vykęs traukinys su karinės paskirties kroviniu bei jį lydėję keturi ginkluoti Rusijos kariai.

Pirmadienio naktį Vilniaus rajone sulaukytas prekinis vie- nuolikos vagonų traukinys „Nižnij Novgorod-Kalininograd“, kuriame buvo vežamos karinių automobilių radijo stotys. Krovinį lydėjo leidimų neturintys keturi Rusijos Federacijos kareiviai, ginkluoti automatais.

Kaip sakė Pasienio policijos departamento atstovas spaudai Rokas Pukinskas, traukinį Vaidotė geležinkelio stotyje sulaukė Krašto apsaugos ministerijos Transportavimo tarnybos (KAM TT) pareigūnai. Traukinys į Lietuvos teritoriją prasimanė. „Meluodamas J. Urka ne viską apgalvojo. Be to, rasti dokumentai, prieštaraujantys faktams, kuriuos jis išdėstė savo prašyme Generalinei prokuratūrai“, sakė Č. Norinkevičius.

* Vilniaus miesto valdybos posėdyje buvo nuspręsta pareikšti prieš du mėnesius užlaikytą paskutinę sostinėje išblaivinimo įstaigą ir įsteigti nakvynės namų padalinį „Sala“. „Dabar neblaivūs bei namų neturintys žmonės vėl turės kur prisiglausti nakčiai“, sakė savivaldybės pareigūnė. Ar už nakvynę mokėti reikės, kol kas dar neaišku. Vilniaus miesto valdyba nusprendė iš 2000 m. biudžeto numatyto valdybos rezervo skirti 290,000 Lt sostinės nakvynės namų padalinii steigti. (BNS)

KALENDORIUS

Rugpjūčio 16 d.: Šv. Steponas Vengras; Alviata, Butvydas, Grasilda, Jokimas, Rokas, Steponas, Šarūnas.
Rugpjūčio 17 d.: Hiacinatas (Jacintas, Jackus); Laisvadas, Matvilė.

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė j.v.s. Irena Regienė

ČIKAGOS SKAUTŲ IR SKAUČIŲ „MEDEINĖS“ STOVYKLA

Skautai ir skautės ilgus žiemos mėnesius skautaudami uždaroje patalpoje nekantriai laukia pavasario iškilų ir vasaros stovyklų. Jų vadovai ir vadovės rūpestingai planuoja suteikti jaunimui galimybę stovyklose ne tik praktikoje įgyvendinti žiemą įgytas teoretines žinias, bet gyvenant atviroje gamtoje pajusti dvasinę atgaivą, kurią teikia ošantis miškas, žvaigždėti dangaus skliautai, paslaptingi nakties garsai.

Čikagos ir apylinkių skautai, skautės, vadovai ir vadovės š.m. liepos 15 d. suvažiavo į Rako stovyklavietę, esančią Michigano valstijoje, ir ten įsikūrė savo „Medeinės“ stovykloje. Medeinė — senovės lietuvių miškų deivė. Jos vardo stovykloje įsikūrusių skautiškų vienetų šūkis buvo: „Skautija jungia mus visus, Medeina, saugok Rako miškų!“ Šioje stovykloje atskirai įsikūrė stovyklavietė „Aušros Vartų“, „Kernavės“ skaučių tuntas, „Lituanicos“ skaučių ir jūros skaučių tuntas, „Nerijos“ jūros skaučių tuntas ir Jaunos skautiškos šeimos.

Jaunujų šeimų „Medeinės girios grybukai“ pastovyklei vadovavo s. Gintaras Lietuvninkas, talkinamas žmonos Dalios, Laimutės Bacevičienės ir L. Lauros Vaicekuskaitės-Stalionienės. Prie veiklos prisidėjo ir kartu stovyklavusieji 8 tėvai ir senelis Antanas. Ši pastovyklė turėjo savo atskirą programą ir dalyvavo bendruose „Medeinės“ stovyklos gairės pakelimuose, vėliavų nuleidime, laužuose ir kt. Šiomet ši pastovyklė buvo negausi, stovyklavė 8 jauni „grybukai“. Jų šūkis: „Medeinės girios grybukai greitai auga!“

Jaunesniųjų skaučių pastovyklei „Vilktakiai“ vadovavo skautas vytytis ps. Romas Senkevičius, parodęs daug sumanumo, kad vilkiukai būtų patenkinti užsiėmimais. Komendantu buvo s.v. ps. Petas Placas. Skiltys pasivadino: „Ereliai“, „Gyvates“, „Suniukai“, „Vanagai“, „Lietus ir Žaibas“. Skilčių vadovai — Algis Strikas, Linas Sadauskas, Algis Garsys, Gailė Leips, Loreta Jucius ir Vytenis Lietuvninkas. Jų šūkis: „Vilktakiai, vilktakiai, dienomis — vaikai, naktimis — vilkai. A-ūūū!“

Jaunesnieji skautai ir jų vadovai buvo pasistatę net virvinių tiltų. Jų karalystė buvo uodų slenis su varlių kurkiu. Nors gyveno arti uodų, bet su jais daug vargo neturėjo. Berniukus gerai tvarkė komendantas Petras Placas.

Jis gerai išmokė juos šukių, vedavo maudytis, prižiūrėjo, kad visi būtų nusiprausę ir pavalgę. Didelę pagūdą jauniems „vilkams“ buvo sesės Gailė ir Loreta, atlikusios „mamų“ pareigas. Jos dalyvaudavo visuose jų užsiėmimuose. Reikia pastebėti, kad jaunesnieji skautai sugebėjo sau maistą gamintis, bet dažniausiai valgė „Lituanicos“ valgykloje.

Brolijos rajone stovyklavę skautai, prityrę skautai ir ūkio darbuotojai — taip pat prityrę skautai.

Skautų pastovyklės viršininku buvo ps. Edis Leips, komendantu ir viršininku pavaduotoju — ps. Justinas Andriusis. Pastovyklėje buvo 15 skautų, susibūrusių į „Perkūną“, „Liepsną“ ir „Vilktakius“ skiltis. Jų tarpe buvo ir svečiai iš Clevelando Vėjas Belzinskis. Pastovyklė pavadinta „Aitvarų“ vardu. Dalyvaujant jų laužuose teko pastebėti, kad skautai geri dainininkai, moka daug dainų, atliko įdomius pasirodymus. Stovyklos metu daug iškilavo, gaminosi valgi, plaukė baidarėmis ir ruošėsi patyrimo laipsnių egzaminams.

Prityrusių skautų buvo tik keturi. Jiems vadovavo ps. Edis Andriusis ir Andrius Brooks. Pasivadinę „Parstukai“. Jų šūkis „Parstukai mes esame, dievaiciams mes gelbime“. Stovykloje atliko svarbų gerą darbą, iškasdami vidury kelio buvusį didžiulį kelmą. Tai skautai — Darius Aleksūnas, Danius Čarauskas, Saulius Fabianovich ir Darius Andriusis. Jie taip pat gaminosi sau maistą ir atlikdavo visus kitus programoje numatytus darbus.

Prityrusių skautų pastovyklei priklausė ir ūkio darbuotojai: Aris Dumbrys, Jonas Gencius, Ron Padalino ir Julius Griauzdė, pasivadinę „Medkirčių“ vardu. Jie visur pasirodė ne su kirviu, bet su dantytu grėliu. Jų šūkis: „Mes stebime jus, kai miegate!“ Jie kartu su savo vadovu s. dr. Mindaugu Griauzde budėdavo naktį, saugodami stovyklą nuo netikėtų. Jie atlikdavo visus ūkio darbus, susijusius su stovyklos švara, talkino virtuvės personalui. Jie atliko svarbų gerą darbą, iškasdami platų griovį, kad lyjant vanduo neapsemų virtuvės pastato, o tekėtų pakalnė. Taip pat jie nudarė „Lituanicos“ prausyklos pastatą.

Seserijos pastovyklė vadinosi „Užburta šalis“. Jos virši-

Pavyzdinčioji „Lituanicos“ tunto prityrusių skautų „Medkirčių“ skiltis „Medeinės“ stovykloje. Iš k.: K. Užgiris, J. Griauzdė, R. Padalino, A. Brooks, J. Gencius ir A. Dumbrys.

ninkė buvo s. Jūratė Vallee. Į šią pastovyklę įsijungė paukštytės, skautės, prityrusios skautės ir vyresnės skautės kandidatės.

„Užburto šalies“ pastovyklės komendantės pareigas ėjo vyr. skautė Rima Griauzdė. Jų šūkis: „Mūsų dainos dangų siekia, kaip Tėvynės žuolai“. Pastovyklės techninio prižiūrėtojo pareigas atliko sk. vytytis, oro skautas Aras Lintakas.

Paukštyčių pastovyklė buvo pavadinta „Aitvarų gojus“, jos vadovė, ps. Audra Lintakienė. Čia stovyklavo 7 jaunosios sesės ir trys vadovės: ps. Fausta Varaneckienė, vyr. skautė Violeta Srikiene ir vyr. skautė Žibutė Pranckevičienė. Jaunosios sesės pasivadino „Boružėmis“ su šukių: „Boružės stovykloje skrenda, dirba su daina“.

Pastovyklėje stovyklavo šešios skautės su vadovėmis: Eglė Garsienė, pirmąją savaitę, o likusioms dienoms, ps. Ina Luneckienė. Jų skiltys vadinosi „Gabija“ ir „Aušrinė“.

„Zverienės“ — (žvėrių deivė) skiltį sudarė 7 prityrusios skautės; šešios iš jų buvo kandidatės ir vyresnės skautės, kurios pirmos savaitės metu davė vyresnės skautės įrodį: Rasa Milo, Audra Adomėnaitė, Aurola Platakytė, Inga Janušaitė, Eglė Milavickaitė ir Aušra Brooks. Prityrusių skaučių įrodį davė Krista Glacaitė, Regina Matranga ir Jūlytė Vallee. Skaučių įrodį davė Rima Garsytė, o paukštyčių — Aleka Kazlauskaitė.

„Užburto šalies“ laužavedžių pareigas ėjo sesės Siga Vasaitytė ir Viktorija Trakytė. Sesės pasižymėjo mokerimu daug dainų.

Sesėms ir broliams daug padėjo pulkininkas, skautininkas Algis Garsys. Jis važiuodavo į iškilas, mokė „puolimo meno“, kad nebūtų pagauti ir daug kitų skautiškų gudrybių, reikalingų patyrimo

laipsniam.

Didžiausią skautaujančių grupę sudarė Jūrų skautės ir Jūrų skautai. Jie stovyklavo savo įprastose stovyklavietėse.

Jūrų skautės stovyklavo „Svajonių saloje“. Jų viršininkė buvo j.p.s. Aldona Weir, jos pavaduotoja j.p.s. Rūta Kirkuvienė. Uosto komendantė — vyr. valtininkė Vilija Kielienė. Komendantės pareigas ėjo labai gabi, linksmi ir mokanti vadovauti sesė vyr. valt. Giedrė Kazlauskaitė. „Svajonių saloje“ gyveno 20 udrėčių, 6 jūrų skautės, 10 jūrų skaučių 5 gintarės ir 5 gintarės kandidatės. Visoms sesėms vadovavo 9 vadovės. J. ps. Danutė Mikuzienė ėjo naktinių programų ir laužavedžių koordinatore pareigas. Lauzus pravedavo valt. Tara Mikuzytė, vairininkė Aleksandra Strub, talkinant kitoms sesėms. Jūrų ps. Danutė Navickas ir tunti-

ninkė j.v.s. Vilgailė Lendraitienė rūpinosi bendrais stovyklos reikalais. „Svajonių salos“ pastovyklės šūkis: „Atplaukėm į svajonių salą, kur puikus vėjas visada!“ Jūrų skautės visada atžygiuodavo į vėliavų nuleidimą tvarkingomis uniformomis, darnia žygiuote ir su daina. Jos daug laiko praleisdavo ežere, besirušdamos patyrimo programoms. Dalyvavo iškylose ir pačios gaminosi valgi.

Jūrų skautai savo skaičiumi sudarė antrąją didžiausią stovyklavietę grupę. Jų pastovyklė vadinosi „Pusniamedžiai“ (medis išgulejęs ilgai vandenyje). Pastovyklės viršininku buvo j. budys j.s. Petras Jokubauskas II labai daug pastangų įdėjo jūrų skautų paruošimui. J. budys Rimas Petrauskas buvo virš. pavaduotojas ir jaunių vadovas. Budys Tomas Mikuzis vykdė komendantų, jūrų jaunių ir laužavedžių vadovo pareigas. J. budys Šarūnas Braukauskas atliko uosto komendantų ir bebrų vadovo parei-

ASS ŠEIMOS GEGUŽINĖ

Visi filisteriai, tikrosios narės, senjorai, kandidatai ir jų šeimų nariai kviečiami dalyvauti ASS Šeimos gegužinėje sekmadienį, rugpjūčio 27 d., vyksiančioje Ateitininkų namuose, Lemonte. Pradžią 12 val. Apie dalyvavimą prašoma iki rugpjūčio 20 d. pranešti fil. Ramonai Kaveckaitėi, tel. 708-499-0687. Gegužinė baigsis 4 val. p.p.

„SIETUVOS“ DRAUGOVĖS SUEIGA

„Sietuvos“ skautininkų ir vyr. skaučių draugovės sueiga, planuota rugpjūčio 19 d., atšaukiama. Ateinanti sueiga bus šeštadienį, rugpjūčio 16 d, 1 val. p.p. Ateitininkų namuose. O iki tol — sveikų ir poilsingų atostogų!

STOVYKLOS

Rugpjūčio 6-20 d. — Kanados rajono skautų ir skaučių stovykla „Romuvos“ stovyklavietėje.

Rugpjūčio 13-20 d. — LSS Atlanto rajono skautų ir skaučių stovykla Bolton, MA. Resolute Boy Scout Camp.

Jam padėjo j.b. js. Petras Jokubauskas, j.b. j.p.s. Romas Česas ir kand. j. budys Jonas Savickas. Jūrų skautams vadovavo j. budys Raimundas Novak. Jūrų skautų pastovyklėje stovyklavo 18 bebrų, 6 jūrų jaunių, 11 jūrų skautai ir 10 budžių-vadovų. Jūrų skautai galėjo didžiulius savo komendantų ir laužavedžių Tomu Mikuziu, kuris nenorėjo pasiduoti jūrų skautėms. Vyko gražūs lenktyniavimai. Jūrų skautų pastovyklės šūkis: „Pusniamedžiai atplaukė i Medeinos rankas“.

(Bus daugiau)

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60639-5589.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$100.00. Foreign countries \$115.

Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60639-5589.

Matydami pašto išlaidas, pakvėtinę už prenumeratą nesumokėjus. Prie pavardės ir adreso, siųdami laikraštį patvirtinti, iki kada prenumerata galioja.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.

	Metams	1/2 metų	3 mėn.
JAV	\$100.00	\$60.00	\$38.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$115.00	\$65.00	\$45.00
Tik šaltadienio laida:			
JAV	\$60.00	\$45.00	\$33.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$65.00	\$50.00	\$38.00
Užskaitant i Lietuva:			
Oro paštu	\$600.00	\$250.00	
Reguliaris paštu	\$100.00	\$65.00	
Tik šaltadienio laida oro paštu	\$100.00	\$65.00	
Tik šaltadienio laida reguliaris paštu	\$65.00		

Vyriausiasis redaktorius — Danutė Rindskienė

Administracijos — Valdas Krumpalis

Moderatorius — kn. Viktoras Rimkevičius

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šaltadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:00, šaltadieniais nedirba.
- Redakcija už skaitmenų turinį neatsako. Skaitmenų kainos atsiunčiamas, gavus prašymą, ką nors šaukti.
- Redakcija straipsnius taisyti savo nuožiūra. Nenaudoti straipsnių nesaugu. Siunčiant prašoma pasitikti kopiją.

PRISIMINSIME A.A. FIL. BRONIŲ KVILKĮ

Rugsejo 20 d. sukanka 10 m. kai amžinybėn pašauktas iš mūsų tarpo pasitraukė a.a. fil.v.s. Bronius Kvilkys. Jo prisiminimo šv. Mišios Tėvų Jėzuitų koplyčioje, Čikagoje, bus aukojamos sekmadienį, rugsejo 3d., 10 val. r. Po Mišių pabendrausime Jaunimo centre. Visi draugai ir artimieji, o ypač platioji Čikagos skautiškų kviečiami dalyvauti šv. Mišiose ir pabendravime su brolio Broniaus Kvilkio šeima.

SKAUTIŠKI RENGINIAI

Čikagoje

Rugpjūčio 27 d. — Ass Šeimos gegužinė 12-4 val. p.p. Ateitininkų namuose.

Rugsejo 16 d. — „Sietuvos“ skautininkų ir vyresniųjų skaučių draugovės sueiga 1 val. p.p. Ateitininkų namuose, Lemonte.

Rugsejo 24 d. — Čikagos skautininkų draugovės 50 metų veiklos sukakties minėjimas.

Spalio 15 d. — ASS Metinė šventė. Šv. Mišios 11 val. r. Pal. J. Matuliočio mišijoje, Lemonte. Po Mišių mirusiųjų kapų lankymas šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Spalio 21 d. — ASS Metinė šventė — pakėlimai, apdovanojimai ir iškilminga vakarienė 6 v.v. Willowbrook pokylių salėje, Willowbrook, IL.

Spalio 29 d. — Vydūno jaunimo fondo ir ASS Čikagos skyriaus ruošiamas Aušros Liutkutės-Povilaitienės koncertas 2 val. p.p. Jaunimo centre.

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
4847 W. 103 St., Oak Lawn, IL
Pirmas apyl. su Northwestern-unto diplomu, lėkuviamas sutvarkys dantis už priimančią kainą. Pacientai primenami absoliučiai punktualiai. Sutarimui (turbūt angliškai)
Tel. 708-422-8280

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9825 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-6101
Valandos pagal susitarimą

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS — ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

DR. L. PETREIKS
DANTŲ GYDYTOJA
9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. (708) 598-4055
Valandos pagal susitarimą

EDMUNDAS VIZNAS, M.D., S.C.
Specialybė — Vidinės ligų gydymas
Kaltosios kaimo klinika
6918 W. Archer Ave., Ste. 5 k 6
Chicago, IL 60639
Tel. 773-225-8995
Valandos pagal susitarimą

ARAS ŽLOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DR. PETRAS KISIELIUS
INKSTŲ, POŠLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health,
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
630-941-2808

BIRUTĖ L. PUMPUTIS, M.D.
Fellow: American Academy of
Family Practice
SEIMOS GYDYTOJA
280 W. 61st Ave. (219) 947-8279
Hobart, IN 46042 Fax (219) 947-8280

TERESĖ KAZLAUSKAS, M.D.
Valių gydytoja
900 Ravinia Pl., Orland Park, IL
Tel. 708-348-0887.
Pritauso Palos ir Christ ligoninėms.
Nuolatina naujai atvykusiems.

Malonu susitikti stovykloje. Broliukas ir sesutė — brolis Vytenis Lietuvninkas ir sesė Žibutė Lietuvninkaitė-Pranckevičienė Rako stovykloje.

Vilkiukams stovykloje viskas buvo gėru.

„Nerijos“ tunto, „Juodkrantės“ laivo sesės su savo vadove Nida Lendraityte „Medeinės“ stovykloje. Iš k.: Kristina, Krista, Kristina, vadovė Nida, Nina, Lisa ir priekyje — Aida

DEŠIMTOJI A.P.P.L.E. VASARA LIETUVOJE

Visą liepos mėnesį Lietuvoje vyko mokytojų tobulinimosi kursai, kuriems vadovavo 66 JAV pedagogai, aukštųjų mokyklų dėstytojai ir jų talkininkai. Amerikiečiai savanoriai iki rugpjūčio mėn. pradžios darbavosi pedagogų kvalifikacijos tobulinimo programose 16 Lietuvos vietovių.

JAV pedagogus sukvietė jau dešimtuosius metus visuomeniniams pagrindais veikianti bendrija „Amerikos pedagogų talka Lietuvos švietimui“, žinoma santrumpa A.P.P.L.E. (angliškai „American Professional Partnership for Lithuanian Education“). 1990 m. įsteigtos, Connecticut valstijoje inkorporuotos, pelno nesiekiančios organizacijos tikslas yra padėti Lietuvos švietimui, teikiant žinias apie vėliausius auklėjimo metodus, dalijantis profesine patirtimi apie jų efektyvumą ir skatinant švietimo reformas.

Bendrijos nariai, dirbantys be algos ar honoraro, skiria savo laiką, pastangas ir neretai asmeniškai lėšas Lietuvos švietimui. Jų dėka pedagogų kvalifikacijos tobulinimo programos ruošiamos kas vasarą nuo 1991 m. Mokslo metais ir Lietuvą siunčiami JAV edukologai-specialistai, kurie veda seminarus ir skaito paskaitas Lietuvos kolegoms. Pastaruoju metu amerikiečių gretas papildė Lietuvos edukologijos specialistai.

Apskaičiuojama, kad per pastaruosius dešimt metų A.P.P.L.E. vasaros programose dėstė apie 470 JAV pedagogų ir dalyvavo trečdalis visų Lietuvos pedagogų. Jokia kita užsienio programa nėra tiesiogiai dirbusi su tokiais dideliais Lietuvos pedagogų skaičiais.

A.P.P.L.E. ženklelis.

Paminėtas A.P.P.L.E. dešimtmetis

Liepos 9 d. Vilniuje A.P.P.L.E. bendrija paminėjo savo veiklos dešimtmetį. Daugiau kaip 300 žmonių susirinko Vilniuje į iškilmės Pedagogų profesinės raidos centro, kuriame yra įsikūrusi ir A.P.P.L.E. būstinė.

Tarp dalyvių buvo Lietuvos

Respublikos švietimo ir mokslo ministras Kornelijus Platelis, savo kadenciją baigiantis JAV ambasadorius Keith Smith su žmona Nina, buvę, dabartiniai ir būsimieji A.P.P.L.E. vadovai, amerikiečiai dėstytojai, atvykę į šiuos metus A.P.P.L.E. kursus, bendrijos talkininkai Lietuvoje ir Lietuvos pedagogai, pedagogikos doktorantai ir švietimo darbuotojai.

Iškilmių metu A.P.P.L.E. viena iš steigėjų ir pirmoji pirmininkė Vaiva Vėbraitė priminė, jog bendrija padeda Lietuvos švietimui nuo pat nepriklausomybės atstatymo pradžios. Per pastaruosius dešimt metų auklėjimą Lietuvoje teko keisti iš pagrindų, atsikratant sovietinės mokyklos modelio ir diegiant naują švietimo sistemą, atitinkančią demokratinius pagrindus atsikūrusios valstybės poreikius.

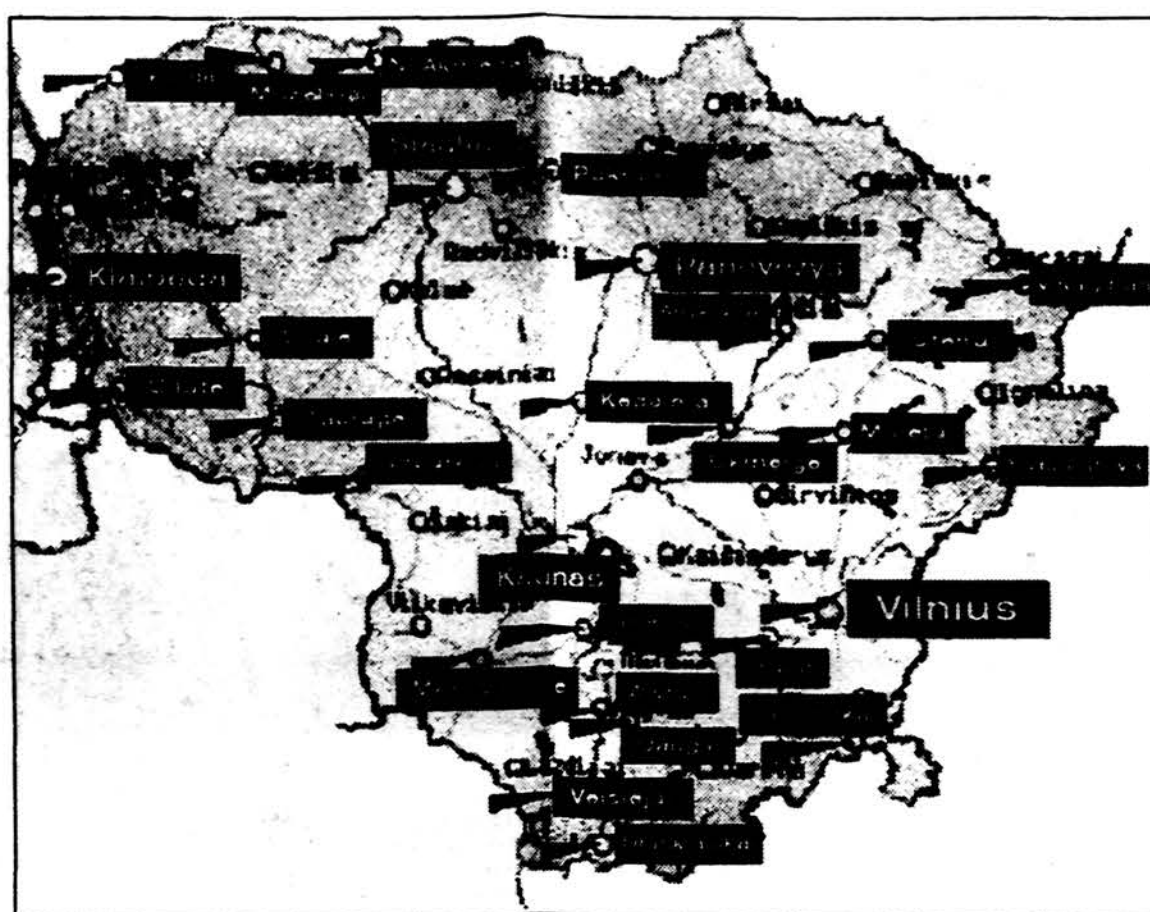
V. Vėbraitė turi progą priitaikyti A.P.P.L.E. puoselėjamas reformas – pastaruosius kelerius metus ji dirba Lietuvos švietimo ir mokslo viceministre. Su bendrija ji ir toliau palaiko artimus ryšius. Gintautas Rudzinskas, Pedagogų profesinės raidos centro direktorius, V. Vėbraitę pavadino „A.P.P.L.E. motina“. Anot G. Rudzinsko, ji pirmoji ėmėsi darbo telkti JAV mokytojus Lietuvos švietimui.

Pastaruosius dvejus metus A.P.P.L.E. bendrija vadovauja Emilija Sakadolskienė, gyvenanti Maryland valstijoje, prie Vašingtono. Savo žodyje ji pastebėjo, kad „jau prasidėjo naujas mūsų partnerystės etapas. Pradėjome gilesnį savęs ir savo padėties nagrinėjimą“.

Tarp naujų A.P.P.L.E. iniciatyvų E. Sakadolskienė paminėjo seminarus apie rizikos vaikus – tuos, kuriems gresia narkomanijos, alkoholio piktnaudžiavimo ir nusikaltamumo pavojai, kitos problemos, susijusios su iširusiomis arba asocijomis šeimomis. Pernai A.P.P.L.E. iniciatyva buvo surengta vienos dienos konferencija šiais klausimais, o šią vasarą skirta visa darbo savaitė.

Kita bendrijos puoselėjama naujovė – seminarai, pavadinti „Pedagoginių situacijų tyrimai“, kuriuose aptariami patį mokytojų atliekami tyrimai klaseje, tikrinant mokymo priemonių efektyvumą ir nustatant bei padedant spręsti vaikų problemas. Lietuvoje šie metodai ypač reikalingi, nes švietimo sistema mažai tepadeda mokytojui dėl sunkios finansinės būklės šalyje ir kvalifikuotų švietimo tyrėjų stokos.

Tarp sveikinuosiu A.P.P.L.E.

Šiuose Lietuvos miestuose 1991-2000 m. suruošti A.P.P.L.E. kursai ir seminarai.

buvo Lietuvos švietimo ir mokslo viceministrė Gražina Paliukienė, kuri pasidžiaugė, jog bendrija ėmėsi iniciatyvos kaupti pedagogų ir socialinių darbuotojų dėmesį ir rizikos vaikus Lietuvoje. Bendrija taip pat sveikino Kauno Technologijos universiteto Edukologijos instituto direktorę Palmirą Juceviciene. Jos vadovaujamo instituto doktorantai kartu su kitų Lietuvos aukštųjų mokyklų doktorantais įsijungė į pernai ir šiemet A.P.P.L.E. suruoštus pedagoginių situacijų tyrimus.

A.P.P.L.E. dešimtmetio proga švietimo ir mokslo ministras K. Platelis bendrijai iškėlė padėkos raštą, kuriame pastebima: „Dėkojame už vertingą pagalbą Lietuvai, diegiant demokratines mokyklos gyvenimo principus ir tiesiant bendradarbiavimo tiltus tarp Lietuvos ir Amerikos pedagogų“.

Savo trumpame žodyje JAV ambasadorius K. Smith priminė, kad švietimo klausimais jam arti prie širdies ir todėl, kad jis pats yra šešių vaikų tėvas. Pasak ambasadoriaus, per savo paskyrimo laiką Vilniuje jis nuolat girdi itin gerus atsiliepimus apie A.P.P.L.E. programas ir jų įtaką Lietuvos švietimui.

Sveikinuosiu raštu A.P.P.L.E. dešimtmetio proga atsiuntę Lietuvos Prezidentas Valdas Adamkus ir JAV senatorius, Senato užsienio reikalų komiteto pirmininkas Jesse Helms, kuriu už nuopelnes Lietuvai neseniai suteiktas Gedimino ordinas.

Iškilmių pabaigoje dalyviai išėjo į Pedagogų profesinės raidos centro kiemą, kur pasodino dešimtį obelaičių prisiminti A.P.P.L.E. darbo metų

Lietuvoje. Pabaigoje dalyviai važiavo amerikietiško tipo obuolių pyragu. Iškilmės grojo Mykolo Biržiškos gimnazijos moksleivių pučiamųjų orkestras, instrumentinis trio ir etnografinis ansamblis „Jorė“.

Naujieji A.P.P.L.E. vadovai

A.P.P.L.E. dešimtmetio iškilmės vedė naujoji bendrijos pirmininkė Gita Kupcinskienė iš Bostono, kuri darbą pradeda šį rudenį.

G. Merkevičiūtė-Kupcinskienė yra Massachusetts valstijos Fontbonne akademijos kompiuterio darbų koordinatore. Prieš tai ji 17 metų dirbo anglų kalbos dėstytoja, buvo skyriaus vadovė. Anksčiau yra buvusi lituanistinės mokyklos vedėja ir 25 metus vadovauja „Sodauto“ lietuvių folklorinio ansambliui.

G. Kupcinskienė bendrija vadovaus vienerius metus. 2001 m. rudenį ją pakeis dr. K. Philip Taylor iš Floridos valstijos, kurį A.P.P.L.E. tarybos nariai patvirtino pirmininku per posėdį š.m. birželio mėn.

K. P. Taylor gyvena Orlando mieste, yra komunikacijos mokslų profesorius Centrines Floridos universitete. Šioje srityje jis dirbuoja jau tris dešimtmečius, yra atlikęs tyrimus apie grupinių sprendimų ir asmeninių ryšių palaikymo modelius. A.P.P.L.E. seminaruose jis dėsto nuo 1992 m.

A.P.P.L.E. renka pirmininkus kelerius metus ir priekį. Tokį rinkimo būdą lėmė keli veiksniai, kurių pats svarbiausias yra tas, jog vadovaujantis asmuo skiria daug laiko bendrijos darbams, o dauguma vadovybės narių yra dir-

bantys pedagogai-profesionalai. Pirmininką renkant ribotam laikui – vieneriems metams – užtikrinama, jog ateityje atsiras tinkamų kandidatų, o renkant juos iš anksto, duodama laiko sutvarkyti savo asmeninius ir profesinius reikalus taip, kad atejus laikui, būtų galima visiškai pasišvęsti A.P.P.L.E. reikalams.

Užbaigęs savo kadenciją pirmininkas nedingsta; atvirkščiai, jis padeda naujam vadovui, dalijasi savo patirtimi. Tokiu būdu A.P.P.L.E. gretose nuolat yra trys asmenys, kurie padeda vadovavimo darbuose – buvęs pirmininkas, dabartinis pirmininkas ir būsimasis pirmininkas. Išrinktas asmuo žino, kad didžioji vadovavimo našta teks vienerius metus, bet darbuotis viso laiko teks trejus. Tokiu būdu užtikrinamas A.P.P.L.E. darbų tęstinumas, o taip pat apsaugojama nuo įsisenėjimo ir skatinama nuolat ieškoti naujų metodų bei programų, kuriomis būtų galima padėti nepriklausomai Lietuvai moderninti savo švietimą.

Rytojaus „Drauge“ skaitykite apie ką tik pasibaigusią A.P.P.L.E. dešimtosios vasaros programą.

Parengė

Romas Sakadolskis

Metų pradžioje Lietuvoje buvo 343,600 mobiliųjų telefonų abonentai, tai reiškia, kad jais naudojosi beveik kas 11-likas gyventojas. (Ela)

Lietuvos banko duomenimis, liepos pabaigoje valstybės oficialiosios tarptautinės atsargos sudarė 1 milijardą 418,2 mln. JAV dolerių. Per mėnesį jos sumažėjo 0,4 proc. arba 6,1 mln. dolerių. (Ela)

Ar tik iš paviršiaus sprendžiama?

Po triukšmingo Respublikos partijos delegatų suvažiavimo Philadelphiaje ir visą savaitę įkyriai linksniuojamų George W. Bush – Dick Cheney pavardžių, pagaliau atėjo ir Demokratų partijos eilė „okupuoti“ būsimųjų balsuotojų dėmesį. Partijos suvažiavimas, savaitės pradžioje iškilmingai – ir tiek pat triukšmingai – atidarytas Los Angeles mieste, turi tą patį tikslą: įtikinti Amerikos piliečius, kad tik šios partijos kandidatai gali užtikrinti visų gerovę būsimųjų ketverių metų eigoje.

Užsieniečiai, pagyvenę šiame krašte keletą metų ir turėję progos stebėti bent vienus prezidento rinkimus, žino, kad pagrindinių dviejų didžiųjų Amerikos partijų suvažiavimai, skirti oficialiai nominuoti kandidatus į prezidento ir viceprezidento vietą, turi labai panašią režisūrą. Išrinktieji valstijų atstovai, žymesnieji suvažiavusios partijos politikai – Kongreso ar Senato nariai, valstijų gubernatoriai, didžiųjų miestų merai (kaip šiuo atveju „prisiekęs demokrat“ Čikagos meras Richard M. Daley) – savaitę klausosi kalbų, bendrauja, vaizduoja, išleidžia nemažą sumą pinigų, galop išvyksta kas sau, palikdami kalnus šiukšlių ant salės grindų. Tačiau jie išsiveža sustiprintą norą darbuotis savo apylinkėse, valstijose, kad nominuotų kandidato kelionė ir Baltuosius rūmus būtų kuo lygesnė, lengvesnė.

Nepaisant kritikos, kad tokie suvažiavimai yra beverčiai, tai visgi yra tikrojo demokratinio proceso rinkimines eigos dalis, kol pagaliau lapkričio mėnesį Amerikos piliečiai ateis į balsavimo būstines ir atiduos savo balsą už pasirinktą kandidatą. Rinkimų kampanijos paskirtis ir yra tuos balsuotojus įtaigoti, į balsavimo būstinę atvesti. Šįmet pasireiškianti balsuotojų apatija nerimą kelia abiem partijoms, nors susidomėjimas respublikonų kandidatu žymiai padidėjo po suvažiavimo Philadelphiaje. Demokratai viliasi, kad tokį poveikį turės ir jų suvažiavimas Los Angeles. Bet ir vel... Atrodo, tik dabar apsižiūrėta, kad Al Gore nėra kandidatas, kuris automatiškai patraukia minias.

Net George W. Bush pakeičiui suvažiavimą Philadelphiaje, „žavėjo publiką savo priimanumu, spinduliuojančiu šiluma ir šypsenomis, o Al Gore, vykdamas į Los Angeles, įvairiuose susitikimuose su visuomene kalbėjo apie programas, kurias vykdyti, jeigu būtų išrinktas prezidentu. Jo kalbų, tiesa, žmonės su dėmesiu klausėsi, bet tiek simpatijų, kaip respublikonų kandidatui, viceprezidentas nesusilaukė...“ Taip analizuoja skirtumus tarp šių dviejų kandidatų Amerikos žiniasklaida. Dar primindama, kad tiek respublikonas Ronald Reagan, tiek dabartinis prezidentas, demokratas Bill Clinton, pasižymėjo savo asmenybės patrauklumu, kas galbūt daug prisidėjo prie jų laimėjimų. Niekas neabejoja, kad Al Gore būtų tikrai geras, sumanus prezidentas, bet...

Tad ir kyla klausimas: kokio prezidento Amerika iš tikrųjų nori? Ar holyvudiškos filmų žvaigždės tipo, kuris mokėtų gražiai šypsotis, išsireikšti, nors jo kalbos remtųsi gražbylyste, ne turinio svarumu? Ar nori prezidento, paskui kurį bėgiotų moterų būriai, o žiniasklaida su pasigardžiuoju skelbtų įvairius „skandalus ir skandaliukus Baltuosiuose rūmuose“ (argi neužteko mums Bill Clinton „nuotykių“ su Monica bei kitomis gražuolėmis)?

Kodėl Al Gore nemoka būti patrauklus? – klausia Naftali Bendavid praėjusio sekmadienio „Chicago Tribune“ dienraštyje. Pagal žurnalistą, Gore išvaizda nieko neturksta, jis turi daug patirties, išbuvęs aštuonerius metus šalia prezidento ir pats per tą laiką daug svarbių, ypač kraštui naudingų (ypač aplinkosaugos srityje) darbų atlikęs. Iš esmės Al Gore iki šiol stengėsi kiek galima atsitolti nuo Bill Clinton įvaizdžio, su kuriuo ji taip mėgsta gretinti respublikonai. Jis net viceprezidentu pasirinko ypač aukštą moralinių vertybių asmenį, nebijojęs pirštu bakstelėti į nemoralų paties prezidento elgesį.

Jeigu visi tie teigiami ypatumai, priskiriami demokratui Al Gore yra tiesa, tuomet dar sunkiau suprasti, kur glodi jo „nepopuliarumo“ problema. Juk kandidatas yra rimtas, žino valstybės aparato mechaniką, niekas neabejoja Gore pasirodymu jam vadovauti, turi gražią šeimą, yra ištikimas žmonai, pripažįsta tas patias vertybes, kaip ir dauguma amerikiečių... Rodos, ko daugiau balsuotojai galėtų iš kandidato reikalauti?

so 1934 m. ir apibrėžė darbinio Kongreso organizavimo tikslus.

(Bus daugiau)

LIETUVOS II EUCHARISTINIS KONGRESAS

Nr.1

Birželio 1-4 d. Kaune įvyko pagrindinis Jubiliejaus metų renginys, Lietuvos II Eucharistinis kongresas „Jėzus Kristus – tikroji Gyvenimo Duona“. Tai buvo didžiausias Lietuvos bažnytinio gyvenimo įvykis po popiežiaus Jono Pauliaus II apsilankymo 1993 metais. Kongreso dalyvių skaičius pranoko organizatorių lūkesčius, ypač šeštadienį. Vaikų ir jaunimo dieną, ir sekmadienį. Seimų ir parapijų dieną. Kongrese dalyvavo grupės suveži iš JAV, Kanados, Kalifornijos, Kazachstan, Lenkijos, taip pat kitų šalių. Sekmadienį, birželio 4-ąją, baigiamosios Kongreso dienos Mišiose Santakoje dalyvavo apie 50,000 žmonių.

Pasirengimas

1999 m. gegužės 19 d. Lietuvos Vyskupų konferencija, švenčiant Didžiojo krikščionybės jubiliejaus Eucharistijos metus ir tęsiant 1934 m. įvykusio Lietuvos I Eucharistinio kongreso tradiciją, nutarė surengti Kaune Lietuvos II Eucharistinį kongresą. Buvo sudarytas, archyvisk. Sigitas Tamkevičius vadovaujamas, Lietuvos II Eucharistinio kongreso organizacinis komitetas, vyskupijų komitetai ir 17 darbo grupių atliekanti Kongreso dienoms bei darbo barams. Organizacinio komiteto koordinatore paskirta ses. Ramutė Budvytytė, SSC. Pasirengimo komitetas buvo sudarytas ir

Kauno miesto savivaldybėje.

Intensyviau Kongresui buvo rengiamasi apie pusmetį: sukurta speciali svetainė internete ir 10 00 egz. tiražu išleistas vadovas, išsamiai informuojantis apie Kongresą. Taip pat išleistas Pasijaukimo aktas Švč. Jėzaus Širdžiai, adoracijos lankstinukas, jaunimo ir vaikų giesmynai, Kongreso maldos lietuvių, rusų ir lenkų kalba. Rengiantis Eucharistiniam kongresui, Lietuvos parapijose buvo skelbiamos parapijos adoracijos dienos. Užbaigiant pasirengimą, gegužės mėnesį kai kuriose parapijose buvo surengti maziųjų eucharistiniai kongresai. Mėlynomis juostomis su kongreso simboliu buvo papuošta Kauno arkikatedra, Šv. Arkangelo Mykolo (Igulos) ir Didžioji Prisielkimo bažnyčia. Šokiai, šventės, koncertai, Jėzus – tikroji Gyvenimo Duona kabojo ir gatvėse. Ne vienas

Eucharistinio kongreso dalyvis išreiškė mintį, jog kardinolo Vincento Sladkevičiaus mirtis Kongreso išvakarėse ir jo palaidojimas Kauno arkikatedros Švč. Sakramento koplyčioje Dievo Apvaizdos sutvarkymu tapo papildomu kvietimu į Kongresą.

Vigilija

Birželio 1 d. popietę, iš visų Lietuvos vyskupijų suvažiavę, Kongreso dalyviai parapijomis ir grupėmis registravosi Kauno arkikatedros šventoriuje ir rinkosi į Eucharistinio kongreso atidarymo iškilmes arkikatedroje. Del beveik tris valandas trukusių kardinolo V. Sladkevičiaus laidotuvių registracija vykdėsi teko ne numatytoje palapinėje, bet tiesiog šventoriuje. Vigilijai užsiregistravo apie 2,300 Kongreso dalyvių.

18 val. visų Kauno bažnyčių varpų skambėjimu buvo pas-

kelbta Kongreso pradžia. Kauno arkikatedroje į susirinkusiuosius kreipėsi Lietuvos II Eucharistinio kongreso orga-

nizacinio komiteto pirmininkas arkivysk. Sigitas Tamkevičius. Jis priminė nueitą kelią nuo I Eucharistinio kongre-

Nemuno-Neries santakoje kunigų eiseną. Tuoj prasidės Eucharistinio kongreso Mišios...

Gyvenimo kelią prisimenant

Kun. V. Rimšelis, MIC

Čikagoje ir Marian Hills

Kunigų seminarijoje kasmet studentų skaičius mažėjo. 1955 metais turėjome seminariją uždaryti. Tuo metu buvo pradėta vienuolyno ir „Draugo“ namo statyba. Kai jau buvo įrengti keli kambariai, mane paskyrė namo vyresniuoju. Mūsų vienuolynas ir „Draugo“ namas yra pastatyti ant pelkių. Man čia apsigyvenus, buvo tik vienas mažas namas, kurio puseje 63 gatvės, kur su kun. V. Paruliu ir kun. V. Atkočiu kasdien eidavom pasiryti gauti.

Namų statybos architektas buvo Jonas Kivas Kivaskis, o rangovas Juozas Augustinavičius. Tuo metu „Draugo“ administracijos buvo kun. Petras Činikas. Pagal marijonų reikalavimus, statybos planas architektas paruošė, pasitarė su kun. P. Činiku. Turbut tada provincijolas V. Atkočius su savo patarėjais planus patvirtino. Kai statyba įpusėjo, visi sužinojom, kad nei „Draugo“ name, nei vienuolyne nebus susirinkimams didesnės salės. Vienuolyne nėra numatyta patalpų bibliotekai ir archyvu, koplyčia bus maža, tik marijonams. Vyresnieji atvykusių marijonų iš Vokietijos kritikos nepaisė. Kai mane paskyrė vyresniuoju, su J. Augustinavičium pradejom svarstyti, ar dar negalima būtų iškombinuoti po namo salei vietos. Buvo pradėta kasti didelė duobė. Rytąsieną dieną atvyko kun. P. Činikas ir sustabdė darbininkų kasimą. Jis pats pradėjo verst žemę į duobę, sakdamas, kad vienuolyne susirinkimų nebus.

Iš marijonų pusės nebuvo kas galėtų statybą prižiūrėti. Architektui buvo svarbu, kad namas iš lauko gražiai atrodytų, o prižiūrėtojai apie statybą mažai ką išmanė. Todėl koplyčios durys padarytos didelės, kaip katedrai, o pati koplyčia labai aukšta ir maža. Kas tas duris įdėjo, pastebėjo, kad jų negalima uždaryti. Jis nėra kaip rankenai skylę išgręžti. Tai įtaisė iš vidaus tokį kablį, kuris palaiko duris uždarytas. Langai viduje labai dideli ir visais atžvilgiais nepatiksli. Dabar tokių langų niekur Amerikoje nerasi. Gyvenamieji kambariai labai mazi. Pernakvoti pakanka, bet drabuziams ir knygoms trūksta vietos. Vienuolyno ir „Draugo“ namai buvo užbaigti statyti 1957 metais. Tais metais po karo pirmą generalinę kapitulą (visos vienuolijos atstovų suvažiavimas) buvo sušaukęs. Toje kapituloje ir aš turėjau dalyvauti.

Kai atvažiavau į Ameriką 1947 metais, brolis Jonas Banys, muzikos mokytojas, vieną kartą kalbant apie Europą, man pasakė, kad aš tik po dešimties metų nuvažiuosiu į Europą. Taip ir įvyko, kaip jis sakė. Plaukiant laivu į Angliją, į Plymouth uostą, vis dar prisimindavau, ką man pranešė Jonas Banys. Jis tada sakė, kad Lietuvą po daugelį metų pamatysiu, maskoliu labai sunaikintą. Po poros dienų į Romą jau traukiniu važiuoju. Vėliau vakare traukinys užvažiuo ant laivo ir taip atplaukėm traukinyje į Prancūziją. Po dešimties metų Roma visai nepasikeitusi. Taip pat ir mūsų namai tie patys. Tik didžioji palme kieme ir pušų už koplyčios labai aukštai paaukusios. Ir mano pasodintos pušėlės taip pat peraugo tvorą.

Po kapitulės vel į Marian Hills

Iš Lietuvos marijonams mudu su kun. Pranu Braziu atstovavom. Visos vienuolijos vyresniųjų — generolu buvo išrinktas kun. Stanislovas Škutans, latvis, vicegenerolu — kun. P. Brazys, Amerikos Š. Kazimiero provincijai išrinkto provincijolu kun. Joną Janciu. O mane viceprovincijolu Provincijos taryba renka namų vyresniuosius. Taigi, sugrįžus į Ameriką, provincijos taryba mane išrinko vyresniuoju Marian Hills kunigų seminarijos namui. Tada Marian Hills seminarijos klierikai buvo iškelti kitur studijuoti, o aukštesniosios mokyklos mokiniai kasdien važinėjo į St. Procopius mokyklą, Benediktinų High School, Lisle, IL.

Marian Hills vienuolynas ir ūkis buvo visai laukuose, prie 83 vieškelio iš šiaurės į pietus ir prie 63 kelio iš rytų į vakarus. Prie vienuolyno buvo didelis sodas, o mažesnis buvo ir ūkyje. Vasarą šeštadieniais ir sekmadieniais būdavo pilna žmonių. Jau seniai svajojau vaikams kasmet suruošti stovyklą. Kai seminarija užsidarė, įrengėm didelį baseiną ir pradėjom organizuoti stovyklą berniukams. Tame darbe mums daug padėjo muzikas Faustas Strolia. Jis man atrodė labai tinkamas vaikams auklėtojas. Mes seminarijos klasei galėjom patalpinti 40 berniukų. Vėliau pastatėm perkeliama stovyklautojams namą, kuris kaštavo 60.000 dolerių. Aš labai džiaugiamės, kad taip gražiai viskas sekėsi. Atvažiavodavome tenai su vaikų aplankyti. Jiems nunešdavom kibirą rūgusio pieno ir kitų gėrybių iš ūkio. Niekad neprasiau jokio atsilyginimo, bet jie vis palikdavo daugiau, kaip gal būčiau prašęs. Aš jaučiausi labai laimingas, kad nors ir daug darbo, bet viskas gana gerai sekasi.

Užsimėgė geri santykiai su Joliet vyskupu McNemara. Jam patiko visa mūsų aplinka. Jis kartais atvažiavodavo šiek tiek pailsėti. Vieną kartą, užbaigiant stovyklą sezoną, vyskupui priminiau, kad mes norime šią sekmadienį apakoti šv. Mišias lauke ir dar prašiau, kad jis tas Mišias aukotų. Jis labai mielai sutiko. Kas mane nustebino, jog vyskupas trims aplinkinėms parapijoms paskelbė, kad jis pas mus laikys Mišias ir kad į tas Mišias paragintų atvažiuoti savo parapijiečius. Suvažiavome žmonių, kad neturėjom kur mašiną patalpinti. Buvo čia pat didelis avių laukas. Paskelbėm, kad visi važiuotų į avizus. Vysk. McNemara pasakė labai gražų pamokslą. Lietuvą pavadino ištikima, garbinga krikščionybės žeme, o lietuvių krikščionybės kankinių tautą.

Kasmet, užbaigiant stovyklą sezoną, ruošdavom gegužinę. Prieš keletą mėnesių nupirkdavau naują automobilį, su kuriuo sekmadieniais važiuodavau pas pažįstamus Čikagoje amerikiečius klebonus lankytis. Nors ir neprašydavau, klebonai per pamokslą paragindavo žmones paremti kunigų seminariją. Iš Argentinos sugrįžęs, seminarijos name gyveno kun. Kazimieras Vengras. Jis buvo nepaprastas gegužinės ruošimo padėjėjas. Jis kasdien važinėjo į Čikagą lankyti įvairių produkcijos įstaigų. Didžiosios bendrovės loterijai atveždavo brangių

Nuotr. L. Baltrušaitienė

šaldytuvų, radijo aparatų ir kitų naudingų prekių. Kun. K. Vengras važiuodavo į Čikagą traukiniu ir grįždavo į West Hinsdale. Iš čia jis pareidavo namo pėsčias. Atrodė, jis tokiu gyvenimu buvo skirtas, niekad nesiskųdavo, visad malonus, viskuo patenkintas.

Nuvažiavęs į Kanadą, į Torontą, susipažinau su Juozu Andrijausku. Jis man kelis kartus prisipažino, kad jam Toronte gyvenimas nepatinka ir vis svajoja persikelti į Ameriką. Jis visą gyvenimą dirbo staliaus darbus, o Toronte tokių darbų jis negauna. Nutarėm, kad aš turį jį parsivežti į Hinsdale vienuolyną, kur staliui bus pilna darbų ir gyventi sveika aplinka. Neiškojom įvažiavimui leidimo. Nuvažiavau į Torontą su lengvoju sunkvežimiu. Sukrovėm visus staliaus įrankius ir per sieną į Jungtines Amerikos Valstijas pervaziavom be jokių apklausinėjimų. J. Andrijauskui gyvenimas pas mus labai patiko. Jis įsijuošė antram aukšte prie didžiosios salės kambarį su visais patogumais. Jis buvo dar ir geras muzikantas, — turėjo armoniką. Svečiams pagrodavo žemaitiškų dainų.

Su St. Procopium mokyklos vadovybe susitarėm, kad mes savo mokiniams dėstysime lietuvių kalbą mūsų namuose, ir ji bus užskaitoma kaip svetimų kalbų mokymai. Tada veikla labai patiko Romoje vienuolijos vadovybei, ypač generolui Stanislovui Škutans ir vicegenerolui kun. P. Brazui. Bet nepatiko čia Amerikoje provincijos tarybai, ypač provincijolui. Pagal konstituciją, po trejų metų provincijolę daromi paskirstymai — renkami vyresnieji ir kiti vienuolijos pareigūnai. Provincijos taryba mane nubalsavo būti Aušros Vartų parapijos klebonu. Generalinė Romos taryba mano iškelimo iš Marian Hills balsavimą nepatvirtino. Reikėjo iš naujo perbalsuoti. Tarybos posėdyje aš dalyvavau, nes buvau viceprovincijolas. Patyriau, kad mane provincijolas su savo taryba būtinai nori iškelti iš Marian Hills, nes jam nepatinka pas mus per didelį judėjimą ir kad gegužinės metu labai daug žmonių. Posėdžiai dėl rinkimų ilgai užtruko. Labai sunku buvo dalyvauti posėdyje ir matyti vienuolijoje iš vadovybės tokią politiką. Laimėjo provincijos taryba prieš generolą ir jo tarybą, kai mane nubalsavo būti „Draugo“ redaktorium ir moderatorium. Jokio nepasitenkinimo neturėjau dirbti „Draugo“, bet tik labai apsigyvenau vadovybės žmonėmis. Mano supratimu, vienuolyne visų pirma reikia rūpintis Dievo valią vykdyti, reikia džiaugtis dieviškų-krikščioniškų darbų pasisekimu. Kitaip iš Dievo, nuo kurio viskas priklauso, negausime savo darbams palaimos.

KULTŪROS ŽIDINIO KLAMPYNĖJE PABRAIDŽIOJUS

Birželio 29 dienos „Draugo“ Lietuvos Cultural Center, buvo išspausdinta trumpa kronikinė žinia, pranešanti, kad New Yorko valstijos Aukščiausiojo teismo teisėjas Randolph Jackson grąžino Kultūros židinio pastatą tėvų pranciškonų nuosavybei, kurie raštu buvo pareikšti ir išdėstyti tėvo Placido Bariaus, OFM, parodyme, kuris advokatų buvo paremtas, įtikino teisimą ir tada abu parodymai, pridėjus kitą esamą medžiagą, buvo teismo svarstomi, ir tada buvo nuspręsta:

a. Vieną milijoną dolerių sumokėti tėvams pranciškonams iš bendrojo fondo, suformuoto, remiantis nuomos sutartimi, skirtu sudaryti atsargos kapitalą ir atsiskaityti už visą patalpos nuomavimą laikotarpį.

b. Tris su puse milijono dolerių tėvams pranciškonams už kompensacinius nuostolius, padarytus vienuolyno nuosavybei per visą 15 metų nuomos laikotarpį.

c. Vieną milijoną dolerių, kaip pabaudą už padarytus nuostolius.

d. Perduoti vienuolynui išnuomotą pastatą, vadinamą Kultūros židiniu, esantį 361 Highland Blvd., Brooklyn, New York.

e. Išduoti prievartos iškraustymo įsakymą prieš dr. John Bilėną.

Apie tokį teismo nutarimą suvalkiėtė ūkininkė, namų šeimininkė, pasakytą žašinas jau papiautas, plunksnos nupeštos. Liko tik padaigus nuraikioti.

Šioje nereikalingoje ir be tikslo iškeltose byloje abiejų šalių advokatai, pasigardžiodami stropiai rankios likusios padoigais, užrašydami klientų sąskaitoje už vietinį pasikalbėjimą telefonu 10 dolerių kiekvieną minutę; 150 - 300 dolerių už mašinėlę parašyto laiško kiekvieną lapą; 900 - 2.500 dolerių už reikalingą ar nereikalingą nuėjimą į teismą. Priedo įvairios konferencijos, pasitarimai, specialistų samdymas ir eilė kitų „batinų“ patarnavimų.

Jonas P. Lenkaitis (Bus daugiau)

ŽIDINIO ŽINIOS IR „DEGUTAS“

Birželio gale buvo gautas Kultūros židinio, New Yorke, tarybos išleidžiamas biuletenis „Židinio žinios“, Nr. 13. Ten rašoma, kad biuletenis išsiuntinėjamas skaitytojams (gal nariams? — P.P.), organizacijoms, spaudai ir Lietuvos pareigūnams JAV-se, Kanadoje, Lietuvoje ir Italijoje.

Pacijoje pradžioje apie Židinio reikalus informuoja Židinio tarybos pirmininkas dr. Jonas Bilėnas. (Prieš tos informacijos grįšiu vėliau).

Apie Židinyje atliktus remontą darbus rašo Židinio valdybos pirmininkas Tadas Ja-

saitis, NY Lietuvių atletų klubo veiklą Židinio salėje aptaria Židinio tarybos vicepirmininkas Pranas Gvilys. 1999-ųjų metų antrojo pusmečio bėgyje iš organizacijų ir asmenų gautą paramą (pažymėjimą ir vardinį aukotojų sąrašą), pristato Židinio reikalų informacijos pirmininkė Irena Kilienė. Išsamiai išdėsto židininkas Vytautas Kulpa. Parodyta, kas ir kada Židinio salėmis naudojosi ir naudosis 1999 bei 2000 m.

Besisielodamas Židinio likimu (ar, teisingiau, išlikimu) ir

SKELBIMAI

ELEKTROS ĮVEDIMAI – PATAISYMAI
Turio Čikagos miesto leidimą. Dirbu užmiesty. Dirbu greitai, garantuoti ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

AUTOMOBILIŲ, NAMŲ, SVEIKATOS, IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Aukšė S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8664
(773) 581-8664

Window Washers Needed!
40,000 per year. We need 100 crews. No exp. necessary. Will train. Must have valid driver's license and transportation. Must be fluent in English.
L.A. McMahon Window Washing
Tel. 800-820-6155.

Kalame visų rūšių „sidings“, „soffits“, įdedame lietuviškus (gutters) ir dengiame stogus. Skambinti Romui tel. 630-774-1025.

Vyrų ir moterų kirpėja.
15 metų patyrimas. Greitas, malonus patarnavimas.
Skambinti Vandai, tel. 708-422-6558.

Immediate position for care givers!
3 women, must speak English, have driver's license, Alzheimer's experience. One month work permit necessary.
Tel. 262-763-2615

Parduodu 3 sklypus Beverly Shores, IN: 1. Beach St., 33,800 pėdų x 128 pėdų, 1 bl. nuo ežero. 2. Hutchinson Ave, 37,000 pėdų x 148 pėdų, 1 bl. nuo ežero. 3. Underwood ir Myrtle gatvių kampas, 32,500 x pėdų x 210 pėdų, 1-1/2 bl. nuo ežero. Kreiptis: **Edvardas Auštras, 781-665-5563 arba John Nagy, Caldwell Realty, tel. 219-872-0626**

Sąžininga 52 m. moteris ieško darbo už nedidelį atlyginimą. Gali prižiūrėti vaikus, senus žmones, atlikti namų ruošą ir gyventi kartu. Kalba tik lietuviškai. Tel. 815-963-3557

GREIT PARDUODA

RE/MAX REALTORS
OFF. (773) 585-9888
HOME (708) 425-7160
FAX (708) 585-9819

RIMAS L. STANKUS

- Greitas ir sąžiningas patarnavimas
- Nuosavybės įkainavimas veltui
- Perkame ir parduodame namus
- Pensininkams nuolaida

ATTENTION IMMIGRANTS!

Canada is accepting applicants for **Permanent Residence!**
For free information call:
1-773-282-9500.
GTS concentrating in immigration to Canada
www.immigration-service.com

STASY'S CONSTRUCTION

Stalio darbai, rūšių, vonių ir virtuvų įrengimas; priestatai; keramikos plytelės, "sidings", "soffits", "decks", "gutters", plokštės ir "shingle" stogai; cementas, dažymas. Turio darbo draudimą.
S. Benetis, tel. 630-241-1912.

ENGLISH

as a second language classes given by Joliet Junior College will begin Sept. 11 at Lemont High School Porter & Julia Strs. Mon. & Wed. 6 p.m. - 9 p.m. For info. Call Kay Norfleet, tel. 630-257-6099.

Vilniuje, prestižiniame Antakalnio rajone, parduodamas naujai pastatytas 2 a. mūrinis namas. Nupiginta kaina greitai pardavimui. Tel. Lietuvoje 011-370-2-797-822 arba 011-370-2-345-167

44 m. moteris ieško darbo: gali prižiūrėti senelius, vaikus, atlikti namų ruošą ir gyventi kartu. Turi savo auto. Ir geras rekomendacijos. Tel. 630-910-3001 arba 630-202-3166.

Tai - Jūsų laikraštis

DRAUGAS
THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

Ką į ausį berniukui pašnibždėjo ozyktė? R. Balsienės nuotr. (Elta)

irodinėjant jo reikalingumą lietuvių visuomenei, straipsnėli pavadinę „Ar taip gali būti?“, rašo Simas Klimas.

Biuletenyje yra ir vienas „Sventoji“ pasirašytas laiškas, kuris tikrai neturėjo būti spausdinamas.

Grįžkime prie Židinio tarybos p-ko dr. Jono Bilėno informacinio straipsnio. Ten Bilėnas žvelgia į Židinio istoriją: „Prieš KZ-nio (Kultūros židinio — P.P.) statybą, lietuvių tada savo surinktais pinigais iš 4,563 asmenų, 87 lietuviškų organizacijų, 33 JAV valstijų, Kanados, Vokietijos ir Filipinų, 1973 m. pasistatė savo Kultūros židinį. TP-ų (Tėvų pranciškonų — P.P.) tikslas jau tada buvo kaip nors sau pasigrobtį Židinį. To buvo stropiai ir nepaliaujamai stengiantis...“

Toliau aptaria buvusias įvairias tarp pranciškonų ir Kultūros židinio sutartis. Vieną tų sutarčių radęs negaliojanti, remiasi, 1975 m., birželio 12 d. Brooklyno vienuolyno viršininko tėvo Pauliaus Baltakio pasirašytu aktu, kuriame rašoma, kad: „Ateityje, jei pasinaikintų nepri-

klausoma Šv. Kazimiero pranciškonų provincija, ar lietuvių pranciškonai išsikeltų iš New Yorko apylinkės, tuomet biblioteką, kaip ir visą Kultūros židinio nuosavybę perima KZ-nio korporacija pagal korporacijos nuostatus“.

Toliau J. Bilėnas rašo ir tvirtina, jog: „Pagal šiuo metu jau galiojančią KZ-nio nuosavybės sutartį, TP-ai neturi teisės Ž-į parduoti, nes tokios teisės nėra pasirašytoje sutartyje. Ž-ys yra KZ-io nuosavybė, jei TP-ai kraustytųsi iš New Yorko apylinkių...“

Su apgailestavimu tenka pripažinti, kad tiek Židinio tarybos pirmininko dr. Jono Bilėno informaciniame pranešime, tiek Simo Klimo straipsnyje, bei „Sventosios“ laiške, yra prasilenkta su spaudos padomumo taisyklėmis, nusileidžiant iki žemo kultūrinio lygio pranciškonų link, pasitaškoma „degutui“. Matomai jie bus pamiršę, kad degutas, jeigu jis yra naudojamas pagal jo paskirtį, yra labai naudinga medžiaga. Taciau, neatsakę, kaip su juo elgiantis ir apsaugojus, jį be galo sunku nuvalyti.

P. Palys

JUBILIEJUS IR NETEKTIS. KUNIGAS ANTANAS LIUIMA, SJ 1910.01.28 - 2000.07.26

DR. ALDONA VASILIAUSKIENĖ

Dirbau nieko kito negalvodamas, galvodamas tik apie Lietuvą. Visas mano darbas buvo ir yra dovana Lietuvai. Nuosirdi, Nors kukli dovana. Ir dabar labai džiugu, kad tas darbas Priimamas, neatmetamas. Vadinasi, darbas Lietuvos gerovei, Lietuvos ateičiai nebuvo veltui...

Prof. kun. A. Liuima, SJ

Antanas Liuima — jėzuitas (1929 m. įstojo į Jėzuitų ordiną), kunigas (1942 m. Lijone išventintas kunigu), pirmasis lietuvis profesorius Romos popiežiškajame Grigaliaus universitete (1957), ilgametis Lietuvos katalikų mokslo akademijos pirmininkas (1959–1992), vėliau — Garbės pirmininkas (1992–2000), LKMA akademikas (1959), VDU Garbės daktaras (1992), pirmasis Utenos miesto Garbės pilietis (1994), 1995 m. apdovanotas Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Gedimino Trečiojo laipsnio ordinu.

1910 m. sausio 28 d. Azduvurių kaime (Utenos apskr.) Pranciškos ir Mikalojaus Liuimų šeimoje gimęs pirmagimis buvo pakrikštytas Antanu. Jis vyriausias iš 7 užaugusių vaikų (trys iš kurių pasirinko tarnybos Dievui ir žmonėms kelia — Antanas ir Pranas — kunigai, Elena (1911–1987) — vienuolė).

Baigęs pradžios mokyklą, mokėsi Utenos „Saulės“ gimnazijoje ir buvo pirmosios „Saulės“ gimnazijos laidos (1928) abiturientas. Baigęs gimnaziją metus laiko mokėsi Kauno kunigų seminarijoje. Po metų įstojo į jėzuitų ordiną ir du metus Pagryžuvyje atliko naujokyną. 1931–1934 m. Olandijoje studijavo filosofiją, 1934–1939 m. VDU — lituanistiką ir pedagogiką. 1940 m. sausio mėn. pradžioje išvyko studijuoti į Prancūziją: teologiją bei filosofiją studijavo Lijono bei Tulūzos katalikiškuose institutuose. 1950 m. apgynė disertaciją apie Šv. Pranciškų Salezietį. Nuo 1951 m. rudens pradėjo akademinį

darbą Romos popiežiškajame Grigaliaus universitete. Šalia tiesioginių pareigų visą laiką, sveikatą bei energiją atidavė Lietuvos katalikų mokslo akademijai, jos atkūrimui išvijoje bei plėtros veiklos išvystymui. Per LKMA buvo garsinami lietuvių moksliniai laimėjimai bei Lietuvos vardas.

2000 m. sausio 31 d. Romoje atšventęs garbų 90 metų jubiliejų profesorius kunigas Antanas Liuima, SJ, atvyko į Lietuvą. Tai ne pirmą kartą iš Romos į gimtąją žemę — pirmąsyk galėjo aplankyti Lietuvą tik 1989 metais, po beveik pusės amžiaus trukusio išsiskyrimo. Profesorius pakviestas į Lietuvą, kad ji jam tokios brandžios sukakties proga galėtų padėkoti už atliktus ir tebedirbamus Lietuvai darbus.

Greta pedagoginio darbo Romos popiežiškajame Grigaliaus universitete bei mokslinės veiklos, itin dideli jo nuopelnai Lietuvos katalikų mokslo akademijai (LKMA). Jis aktyviai palaikė dr. Stasio Antano Bačkio iškeltą Akademijos atkūrimo idėją, dirbo organizaciniame komitete, o 1956 m. atkūrus Akademiją — sekretoriumi. Nuo 1959 m. iki 1992 m. prof. A. Liuima, SJ, LKMA pirmininkas, o Akademijos centro valdybą iš Romos perkėlus į Lietuvą — Garbės pirmininkas.

Katalikų Akademijos veikloje prof. A. Liuima dirbo ir mokslinį, ir organizacinį mokslo populiarinimo darbą, ypač daug laiko ir jėgų skirdamas pastarajam.

Daugelis iš Lietuvos į Vakarų pasitraukusių mokslų

Keturi Liuimų šeimos nariai. Iš kairės: sesuo Agota, broliai — prof. kun. Antanas, SJ, Jonas ir Povilas. Nuotr. kun. Virgilijaus Liūmos

žmonių dėl įvairių priežasčių pajėgė įsidarbinti tik gana toli nuo jų specialybės nutolusiose darbuose — dažniausia tai buvo fiziniai darbai — reikėjo išgyventi, rūpintis keliais šeimos nariais. Tad ne vieno išvijo lietuvių mokslinė veikla būtų paskandinta buitinių rūpesčių verpete, jei ne LKMA ir jos pirmininkas A. Liuima. Lietuvių katalikų mokslo akademija — reikia pasakyti, kad tokios mokslo institucijos nebuvo sukūrę kitų kraštų išvijo — ragino lietuvių mokslinei veiklai, ieškojo lėšų publikuoti jų darbus, garsino jų veiklą. Prof. A. Liuima, tikėdamas būsimą Lietuvos laisvę, ragino visus dirbti Lietuvai, kad jai atgautų nepriklausomybę, ir tėvynę būtų galima sugrįžti su gausiu mokslo kračiu. Jo tikėjimas žadino viltį ir kitų lietuvių tarpe, ragino burtis mokslinei veiklai.

Lietuvių mokslininkų subūrimui bei jų veiklos skatinimui stambesnė lietuvių gyvenvietėse buvo kuriami LKMA skyriai, tada vadinti židiniais: Čikagoje (1956 m.), Niujorke (1962 m.), Bostone (1963 m.), Detroite (1964 m.), Montrealyje (1964 m.), Toronte (1964 m.), Daytone (1965 m.), Miunchene (1966 m.), Otavoje (1970 m.), Putname (1971 m.), St. Petersburg-Beach (1981 m.) ir Los Angeles (1983 m.). Skyriai buvo pavaldūs LKMA Centro valdybai, kuri juos skatino ir moksliniam, ir organizaciniam darbu. Skyriai organizavo seminarus, konferencijas, įvairius jubiliejinius minėjimus, o bei LKMA suvažiavimus — apie tai garsino ne tik lietuviškoje, bet ir kitataučių spaudoje: taip buvo propaguojama ir Lietuvos valstybė.

Išvijoje LKMA suorganizuavo 11 suvažiavimų. Beveik visi jie vyko vis kitose vietose.

Šitoks suvažiavimų organizavimas, anot LKMA pirmininko A. Liūmos, SJ, turėjo du pagrindinius tikslus: sudaryti geresnes sąlygas lietuvių mokslininkų darbuotei jų gyvenamose vietose (vykti į toli vykstančius suvažiavimus varžė lėšos ir laikas) ir populiarinti lietuvių mokslininkų laimėjimus bei Lietuvos valstybę — vykstant suvažiavimui apie jį nemaža rašydavo tos vietos spauda įvairiomis kalbomis, tad su Akademijos veikla, o per ją ir su Lietuva, galėjo susipažinti ir mokslo žmonės, ir politikos veikėjai.

Suvažiavime skaitytos pasakaitos nebūtų turėjusios tokios vertės, jei būtų likusios neišspausdintos. Todėl LKMA užsiėmė ir leidyba. Per Akademijos veiklos išvijoje laikotarpį buvo išleisti 55 pavadinimų knygos, kurias galima suskirstyti į 7 serijas: LKMA Suvažiavimų darbai, LKMA Metraštis, Lietuvos istorijos šaltiniai, Lietuvos literatūros studijos, Negestantys žiburiai, Atskirų autorių raštai ir Pavieni knygos. Be organizacinio darbo LKMA pirmininkas prof. A. Liuima ėmėsi ir redaktoriaus darbo (1934–1939 m. Vytauto Didžiojo universitete Teologijos-filosofijos fakultete jis studijavo lituanistiką). Jis redagavo visas LKMA išleistas knygas, išskyrus Lietuvos istorijos šaltinius. Tačiau prieš redaguojant reikėjo iš autorių išreikalauti skaitytų pranešimų medžiagą, o suredagavus, ieškoti lėšų jų leidimui. Suradus mecenatus ir pradėjus spausdinti, — taisyti korektūras, o jau išleidus knygą, rūpintis jos realizavimu. Tad ne veltui profesorius A. Liuima, SJ, organizaciniam reikalams atiduodamas laisvalaikį ir didelę dalį poilsio, kantriai rašė ir rašė visiems laiškus. Kaip yra pasakojęs pats profesorius per metus tekdavę parašyti po tūkstantį ir daugiau laiškų.

Prof. A. Liūmos iniciatyva LKMA leidiniai saugomi svarbiausiu pasaulio bibliotekų lentynose.

Lietuvių katalikų mokslo akademija išvijoje atskūrė, sugebėdama gražiai pasireikšti mokslinė ir kultūrinė veikla, parodė, kad lietuvių tautos kūrybinės galios gali visa jėga išsiskleisti ir duoti našių vaisių. Ir šitos Akademijos prielaidoje buvo profesorius kunigas Antanas Liuima, SJ.

Dėkojant profesoriumi Antanui Liūmai, SJ, už kilnų darbą Lietuvai, 90-mečio proga — 2000 metų vasario mėnesį — surengtas ne vienas renginys. Jubiliejinių renginių ciklą pradėjo jėzuitai šv. Mišiomis šv. Kazimiero bažnyčioje — 1999 m. rudenį garbus kunigas jėzuitas minėjo 70-ąsias vienuolinio gyvenimo metines. Vilniaus universiteto Mokslinė biblioteka (direktore

Birutė Butkevičienė), kurioje profesorius lankydavosi beveik kiekvienos kelionės į Lietuvą metu, surengė prof. kun. A. Liūmai, SJ, parodą. Susitikimą su medicinos darbuotojais organizavo Santariškių universitetinės ligoninės generalinis direktorius Antanas Vinkū. Mokslininko jubiliejus buvo paminėtas Kauno jėzuitų gimnazijoje (direktorius kun. Gintaras Vitkus, SJ), čia profesorius keletą metų mokytojavo — dėstė lietuvių kalbą. Pirmąjį Utenos miesto garbės pilietį minėjo Utena, „Saulės“ gimnazijoje (Antanas Liuima — pirmosios gimnazistų laidos 1928 m. abiturientas) buvo organizuota mokslinė konferencija. Organizuotas susitikimas ir su Karaliaus Mindaugo motorizuoto pėstininkų bataliono kariais Pajuostyje netoli Panevėžio (kapelionas dr. kun. Petras Kavaliauskas, viršininkas vyr. leit. Arūnas Alonderis), Biržuose su tikinčiais šv. Jono Krikštytojo bažnyčioje (kleb. Rimantas Kaunietis). Vytauto Didžiojo universiteto Garbės daktarą prof. A. Liūmą, SJ, pagerbė ir VDU, kuriame jis, kaip jau minėta, 1934–1939 m. studijavo lituanistiką ir pedagogiką, sveikino VDU rektorius prof. Kaminskas, Katalikų teologijos fakulteto dekanas dr. mons. V. Vaičiūnas, OFS, arkivysk. S. Tamkevičius, SJ. Telsiuose vysk. Antanas Vaičius bei Telsių kunigų seminarijos rektorius dr. kun. Algis Genutis organizavo kun. A. Liūmos, SJ, susitikimą su klierikais ir vyskupijos dvasininkais. Garbųjį mokslininką nuosirdžiai sutiko Rietavo katalikiškoje mokykloje (direktorius Vytautas Rutkauskas, pavaduotoja — Danutė Bruzdavičienė). O 2000 m. vasario 23-ąją dieną kun. Antaną Liūmą priėmęs Respublikos prezidentas Valdas Adamkus dėkojo profesoriumi už atliktus ir tebedirbamus darbus Lietuvai. Vasario 24-ąją profesorius išvyko iš Lietuvos. Išvyko, galvodamas vasarą atvykti į LKMA XVIII suvažiavimą, kuriam rengė mokslinį pranešimą. Deja, tai jau buvo pasutinė kelionė į gimtąją kraštą, kurį labai mylėjo, kuriam aukėjo visas jėgas, skyrė savo darbus, tikėjo būsimą Lietuvos laisvę ir džiaugėsi galėjęs jos sulaukti.

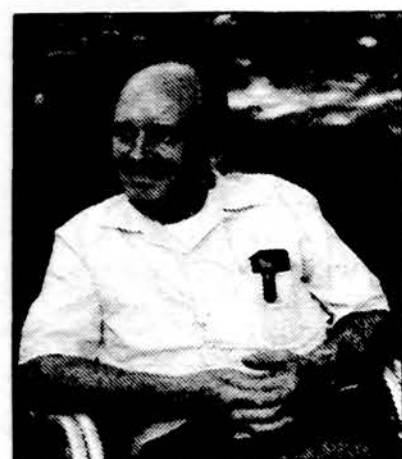
Profesorius niekada nepaliovė didžiulius esąs lietuvis, tad ir visuose susitikimuose Lietuvoje primindavo dvasinius lietuvių tautos lobius, ragino jų nepamiršti ir didžiulius, neįsimaityti jų į pigius užsienio blizgčius. Tik išskeldami savo tautos kultūrinės vertybes mes būsimieji įvertinti ir kitų valstybių, kalbėjo profesorius kunigas Antanas Liuima, SJ. Savo darbais liudijęs meilę Lietuvai tebūna ilgai pavyzdžiu mums visiems...

DRAUGAS, 2000 m. rugpjūčio 16 d., trečiadienis

5

A.A. VIKTORUI DEGUČIUI AMŽINYBĖN IŠĖJUS

„Nė vienas iš mūsų negyvena sau, nė vienas sau nemiršta. Ar gyvename, Viešpačiui gyvename, ar mirštame, Viešpačiui mirštame. Taigi, ar gyvename, ar mirštame, — mes esame Viešpaties.“
(Iš laiško Romiečiams)

Viktoras Degutis

A. A. Viktoras Degutis gimė Virbalyje 1909 m. liepos 17 d. Tad būtume šventę jo 91-mą gimtadienį. Bet ... Dievulis pasiėmė jį pas save švesti Ten...

Viktulis, kaip mėgo jį augant šeima vadinti, buvo trečias kūdikis gausioje 8 vaikų Vinco ir Matildos Degučių šeimoje. Užaugo 4 dukros ir 4 sūnūs. Jo sesuo Stasė Laniauskienė prisimena, kad buvo gera ir smagu vaikams augti tokiame gausiame savo būry. Nereikėjo svetimų draugų ieškoti — kaimynų vaikai pas Degučius burdavosi, mėgo įtaisytas sūpynes, žaidimus, o per Velykas — margučių ride-nimus. Viktulis buvo visas pravedėjas.

Pagaliau jau ir vyrukas, tad tėvelis Vincas Degutis pasi-liko jį sau pagalbininku jo turimoje krautuvėje, Virbalyje. Jis ir čia buvo labai judrus, darbštus ir didelė tėvui parama.

1942 m. sukūrė šeimą su Teofilu Naruševičiute ir dar Lietuvoje susilaukė dukros Giedrės. Jau pasitraukus iš Lietuvos, Vokietijoje, bomboms krentant, gimė sūnus Vytautas, o antras sūnus Jonas gimė jau Amerikoje.

Po vargingo gyvenimo Vokietijoje atsikūrus šiame krašte, nebuvo lengva ir čia. Susirado nelengvą darbą geležinkelio, gražiai tvarkėsi savuose namuose, augino šeimą...

Po sunkios automobilio nelaimės, lūžus kojos kaului, negalėjo dirbti savo įprastame darbe net pusantros metų. Sėdėdamas namuose negalėjo būti be darbo, pradėjo iš medžio drožinėti, labai pamėgo tą meną; ir gausioje jo gražūs kryželiai, koplytėlės, džiaugė-mės tais jo darbais visi ir jis pats. Sakydavo: jei ne šis po-

mėgis, ne tas drožinėjimas, turbūt bučiau iš rūpestio išprotėjęs... Dabar ne! Taip gera kūnui ir širdžiai... Vienas jo kryžių, vedybinės sukakties proga išdrožinetas, rymo Kryžių kalne Lietuvoje, bylodamas ir jo meilę Dievui...

Velionis labai mėgo gyvulėlius, paukštėlius, kurių vis laikydavo savo dideliame kieme, bites — medumi apdalin-damas visą giminę, augino nuostabias geles savo darze-lyje, kurios džiugino ir ar-timųjų, ir draugų širdis. Buvo dosnus ir visada padėdavo pagalbos reikalingiems.

Paskutiniaisiais keleriais metais, ištiktas Parkinsono li-gos, nebebuvo judrus, bet vis dar mėgino nepasiduoti. Mir-ties angelas atkeliavo netikė-tai ir staigiai, liepos 6 d., vos keturias dienas pagulėjus li-goninėje.

Viktoras Degutis paliko jį labai mylinčią šeimą — žmo-ną Teofilę, dukterį Giedrę, sū-nus Vytautą ir Joną su šeimomis, penkis vaikučius — Rimutę, Petrą, Paulių, Aleksą ir Verutę, sesutę Stasę Laniauskienę čia ir Birutę Simke-vičienę bei brolį kunigą Vlaclovą Lietuvoje ir didelį bori gi-minių bei draugų.

Dalinamės atsiskyrimo skausmu su šeima, jungiamės viltingoje maldoje ir laukiame susitikimo džiaugsmo Ten, i kur visi pamazų keliaujam... Išlėkis ramybėje, garbingas Lietuvos sūnau, svetioje Ame-rikos žemėj!

Dalia Staniškienė

NAUJOSIOS SANDOROS STOVYKLA KAČERGINĖJE

Birželio 19 d. Kačerginėje prasidėjo evangelizacinės mokyklos Naujoji sandora stovykla. Ši mokykla, kuriai vadovauja Vytauto Didžiojo universiteto Katalikų teologijos fakulteto studentas T. Urbutis, veikia Kaune nuo praeitų metų rudens. Per šį laikotarpį surengti keturi seminai-riai kerygminės tiesos, bendruomenės, Šventosios Dvasios ir evangelizacijos temomis. Vasaros stovyklos tikslas — parengti žmones naujai evangelizacijai, atnaujinti ar atrasti asmeninį santykį su Jėzumi. Stovyklos vadovė — Agnė Ivoševičiūtė (VDU KTF studentė), koordinatore — Vaida Spangelevičiūtė. Kačerginėje stovyklos programa buvo vykdoma dviem etapais:

birželio 19-25 d. rengtasi misijoms, birželio 26-liepos 1 d. viena misijų grupė lankėsi Marijampolėje, Kurtuvėnuose, Želvoje, Ukmergėje, kita — Veisiejuose, Raseiniuose. Per-naravoje, Telsiuose, Alekse (Kaukas), Kėdainiuose. Semi-narus Naujosios sandoros stovyklautojams vedė redempto-ristų globojamos misijų bendruomenės nariai sutuoktiniai Bohuš ir Alena Žickai bei Jakub Novak iš Slovakijos.

* Švenčionių rajono apylinkės teismas 500 Lt bauda nubaudė du Seimo narius — Vidmantą Žiemelį ir Emanuelį Zingerį. Teisma papiktino tai, jog buvusio Pabradės užsieniečių registravimo centro vadovo Stanislovo Stančiko baudžiamojos byloje liudyti kviečiami seimūnai piktybiškai ignoravo šaukimus atvykti į posėdį.
(Elta)

A. + A. ANTANUI STANKEVIČIUI

mirus, sūnui ALGIUI, marčiai ALDONAI, anūkams ANTANUI ir TOMUI su šeimomis reiškiame gilią užuojautą.

Lietuvių Bendruomenės Melrose Parko apylinkė
Melrose Park Lietuvių klubas

Prof. kun. A. Liūmos pagerbimas Biržų šv. Jono Krikštytojo bažnyčioje 2000 m. vasario 13 d. Šalia jubilisto, klebonas Rimantas Kaunietis. A. Vasiliauskiens nuotrauka

Prof. dun. A. Liūma prezidentoje, 1995 m. gavęs Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Gedimino III laipsnio ordiną. Su profesorium — sesuo Agota ir brolis Jonas.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

Vaikai „Draugo“ gegužinėje gavo balionų.

Nuotr. Jono Kuprio

Gražiame Ateitininkų namų ažuolyne rugpjūčio 20 d. vyks ALTO Čikagos skyriaus gegužinė. Bus gero maisto, veiks baras, „laimės šulinys“, gros muzika, bus kitokių linksmųjų. Atvykite!

Muziejai

Vasara, iki rugsėjo 4 d., Field Museum of Natural History (1400 S. Lake Shore Dr.) veiks nuo 8 val.r. iki 5 val.p.p. Čia bus įdomi ir vaikams, ir suaugusiems. Visų pirma, žiūrovus stebina dinosauro Sue liekanos – tai didžiausio, geriausiai išsilaikiusio senovės roplio pavyzdys. Dinozauras Sue buvo rastas 1990 m. indėnų rezervacijoje Pietų Dakotoje. Šis gigantas gyveno prieš 67 mln. metų, buvo ilgesnis negu 40 pėdų ir svėrė daugiau kaip septintias tonas. Dinozauras graūčius laiko metalo konstrukcijos – taip mokslininkams įmanoma išimti bet kurį kaulą ir jį tyrinėti. Kita pažintinė ekspozicija – „Požeminis nuotykis“ pasakoja apie juodžemį ir parodo 100 kartų padidintą dirvos sudėtį bei jos gyventojus – vabalus, skruzdės ir vorėlius. Dar viena paroda „Gyvenimas bėgant laikui“ keliauja per 3.5 mlrd. metų – nuo senovės iki dabar ir atskleidžia įdomiausių gyvųjų padarų biologinę evoliuciją. Kitose muziejaus salėse pasakojama ir apie Afriką, Senovės Egiptą, religinį Kinijos meną ir t.t. Akį traukianti paroda – Čikagos miesto fotografijų, fotografuotų šiais, 2000 metais, ekspozicija. Ir pačiam žmogui, ir svečiui vertinga parodyti. Pasinaudokite ilgesnėmis muziejaus vasaros darbo valandomis, patys atvykite ir atsiveskite vaikus. Kasdien 11 val.r. ir 2 val.p.p. po muziejų vyksta ekskursijos. Trečiadieniais – įėjimas nemokamas. Informacija tel. 312-922-9410.

Dr. Vytautas Bieliauskas atvyks į Dainavoję ruošiamą Lietuvos studijų savaitę, kur rugšėjo 9 d., šeštadienį, skaitys įdomią paskaitą „Individas tautos ir kultūros dinamikoje“. Sudijų savaitę rengia Lietuvos fronto bičiuliai.

Čikagos lietuvių pensininkų sąjungos klubo gegužinė vyks sekmadienį, rugpjūčio 20 d., Šaulių namuose, 2417 W. 43 Str. Pradžią – 12 val. Bus gerų lietuviškų maisto patiekalų, veiks „laimės šulinys“, gros muzika. Tai gera proga mėgstantiems šokti maloniai pasilinksinti. Visi kviečiami.

Muziejai

Vaikus dar suspėsite nuvesti į Hinsdale Center for the Arts (5903 S. County Line Rd., Hinsdale), kur rodomi vaikiškų knygų dailininkų iliustratorių piešiniai. Paroda veiks iki rugsėjo 9 d. Informacija tel. 630-887-0203.

Čikaga – rašytojo Ernest Hemingway gimimo vieta. Ar jau matėte Hemingway namą, kuriame jis gimė (339 N. Oak Park)? Čia veikia muziejus, kurio kambariuose dvelkia 1890-ųjų dvasia, ekspozuojamos Hemingway šeimos nuotraukos ir demonstruojama filmajuostė apie ankstyvuosius rašytojo gyvenimo metus. Visai netoli, 200 N. Oak Park, veikia dar vienas Hemingway muziejus. Jame – daugiau fotografijų, stendų, pasakojančių apie įvairius rašytojo gyvenimo laikotarpius ir svarbius, sutiktus žmones. Abu muziejai veikia ketvirtadieniais, penktadieniais ir sekmadieniais nuo 1 iki 5 val. p.p., šeštadieniais – nuo 10 val.r. iki 5 val.p.p. Vaikams iki ketverių metų įėjimas – nemokamas. Informacija tel. 708-848-2222. Interneto adresas: www.hemingway.org

Už a. a. skautininko Jono Rimkūno sielą jo 5 metų mirties sukaktį minint šv. Mišios bus atnašaujamos tėvų jėzuitų koplyčioje š. m. rugpjūčio 20 d. 10 val.r. Šeima

Dėmesio

Penktasis „Turgaus“ numeris išeis rugšėjo 1 d. „Turgus“ yra nemokamas reklaminis leidinys.

„Turgaus“ tikslas yra padėti naujai atvažiuosiuos lietuviams įsikurti, gauti darbus, įsigyti butus, baldus, automobilus.

Ši kartą prašau „Draugo“ skaitytojų padėti naujai atvažiuosiuos lietuviams. Gal kas turi butą išnuomoti (gerai būtų pigiau) arba už papigintą kainą naujai atvažiuosiuos lietuviams padėti įsikurti.

Jeigu turite ką parduoti ar padovanoti, būtų gerai, nes žmonėms visko reikia.

Jei jums reikėtų apie namus padėti ar ką prižiūrėti, dėkite skelbimus į „Turgų“.

Tarp atvažiuosiuos yra daug profesionalų, kurie kalba angliškai, būtų gerai, kad sužinotumėte, ar jūs darbovietėje nereikia darbininkų. Praneškite „Turgui“ (Valentui Krumpliciui) tel. 773-585-9500 arba faksu 773-585-8284. Laukiu pagalbos.

Valentinas Krumpelis

DRAUGO biuletenis

TURGUS

773-585-9500 • FAX 773-585-8284

vardas

pavardė

adresas

miestas

telefonas

MANO NEMOKAMAS SKELBIMAS

Redaguoja J. Plačas. Medžiagą siųsti: 3206 W. 65th Place, Chicago, IL 60639

Grazioji ir istorinė Pažaislio Marija šiomis dienomis vėl grįžo į Pažaislį.

ŽOLINĖ

Religinė šventė, Marijos ir Dangu paėmimo šventė. Pasakojama, kad po Marijos mirties jos kūno nerasta, tik jos kūno vietoje rasta daug gražių gėlių. Reiškia, jos kūnas buvo paimtas į Dangų. Šios šventės proga katalikų bažnyčioje yra šventinamos gėlės, už tai ši šventė pavadinta Žoline. Lietuvoje ši diena yra nedarbo diena. Kas Marijos pagalbos šaukiasi, tam ji savo užtarimu pas Dievą padeda. Yra tokių atsitikimų užrašyta.

Štai vienas tokių: 1896 m. italai buvo nugalėti ties Adua, daug vyrų pateko į nelaisvę. Kas sekmadienį jie turėjo dalyvauti aukų apeigose, kada būdavo užmušamas tam tikras skaičius jautių. Pasitaikė, kad vieną dieną laike tų apeigų Abisinijos karalius pašaukė vieną belaisvį vardu. Tada perskaitė sekantį laišką, kurį karalius buvo gavęs iš belaisvio motinos:

— Aš esu nelaiminga motina vieno iš jūsų belaisvių. Didysis karaliau, būki gailėstingas ir sugrąžink nelaimingai moteriai jos sūnų! Aš prašau tave Dievo Motinos vardu. Mūsų bažnyčioje aš uždegiau žvakę prieš Marijos paveikslą ir man lyg atrodė, kad Marija tarytum šypsodamasi man tarė: „Nenustok vilties. Meneikas tavo sūnų sugrąžins“. Ir taip aš dar kartą jos vardu prašau sūnau.

Aplinkui viešpatavo įtempiamas „Kas dabar bus?“ — daugelis mastė. Karalius atsigrėžė į belaisvį ir tarė:

— Esi laisvas. Keliauk namo. Štai pinigai kelionei. Bet pasakyki savo motinai, kad ne Menelikas, o Marija tau laisvę grąžino. Ji yra ir mano Motina. Jei Motina pasakė „Taip“, aš nebegaliu sakyti „Ne“. Tegloboja tave Marija. Laimingai parkeliauk namo.

Redaktorius

KREGŽDĖS ANT NYKRYŽIUOTOJO PEČIŲ

(Tęsinys)

Tada kregždės nešėsi lizdelį ant Nykryžiuotojo pečių. Surinko nuo altoriaus visas nukritusias šakeles ir ieškojo lauke ir kiemuose šapelių. Linksmos čiulbėjo visoje bažnyčioje, pasakojė Kristui, kas dedasi mieste, kaip atrodo vai-

kai spalvotose drabuželiuose, o atėjus nakčiai, sumigo dar nebaigtame guolyje.

Rytmetį anksti pakilusios vėl statė savo namus; nešė šiaudelius ir lėkė į paupį molio. Atėjus zakristijonas į bažnyčią, išgirdo jų čiurlius ir suraukė kaktą:

— Pro kur įlindo palaidūnės. Dievo nesibijo, taip krykštaudamos. Čia jums ne Dominiko pastogė, — ir jis nusėrgėjo, kur paukščiai skrenda. — Pro langus. Taip ir maniau. Aš jums parodysiu, vagišės.

Žmonių ir bažnyčią prisirinko nedaug. Nemėgo jie seno kunigo, medinio Kristaus, kuris visą laiką toks liūdnas žvelgė iš altoriaus. Ir nespėjo kunigas užvožti mišiolą, bažnyčia pasidarė lyg išliuota.

Kregždės vėl išnėrė pro langą ieškodamos pūklių. Kai grįžo ratuotos atgal, durys buvo uždarotos ir lango skylė užmūšta. Zakristijonas praedamas nusijuokė.

— Na ką, o patvaiskės? Žinote, kur nereikia landyti, — ir pasitenkines nuėjo.

Kregždės skrido aplink bažnyčią, ieškodamos skylutės. Apsuko kelis kartus aplinkui, plakdamos sparneliais stiklą, bet niekur nesurado nė mažiausio plyšelio.

Tada atlėkė staigus vėjas ir išmušė mažytę lango rūtą aukštai prie didžiojo altoriaus, kur negalėtų zakristijonas pasiekti.

Kregždės pateko vidun. Bet zakristijonas vėl grįžo bažnyčios drabužių vėdinii. Tingiai traukė stalčius, kilnojo arnotus ir pro atvirus duris vėl išgirdo kregždes. Iškišo galvą iš zakristijos ir pamatė: virš Kristaus galvos paukščiai tik čiulbė, tik linksmynasi.

Paulius Jurkus (Bus daugiau)

MINTYS PAGALVOJIMUI

Lietuvių tauta išsilaikė tūkstančius metų savo savitu gyvenimu deka savos kultūros, kuri puoselėjo jos geriausias atstovai. Mes visi dabar ir visada privalome būti lietuvių tautinės kultūros žibinto saugotojai ir nešėjai, tos kultūros naujų lobių rinkėjai, jeigu norime išlikti gyvi ir sulaukti laisvės dienų. Tuo mes visi tikime; tvirtinkime savo tikėjimą Evangelijos tiesų pažini-

Ferynės ZVAIGŽDUTĖ

Isteigta Lietuvių Mokytojų Sąjungos Čikagos skyriaus

Redaguoja J. Plačas. Medžiagą siųsti: 3206 W. 65th Place, Chicago, IL 60639

mu ir jų igyvendinimu, būkime aktingi savo veiklą atremdami į religiją ir moralę; tuo būdu išauginsime nepalaužiamą lietuvišką dvasią ir priartinsime tautos laisvę.

Pranas Viktoras Raulinaitis
Mokslo daktaras,
profesorius, valstybininkas

VASARA JAU KVIEČIA

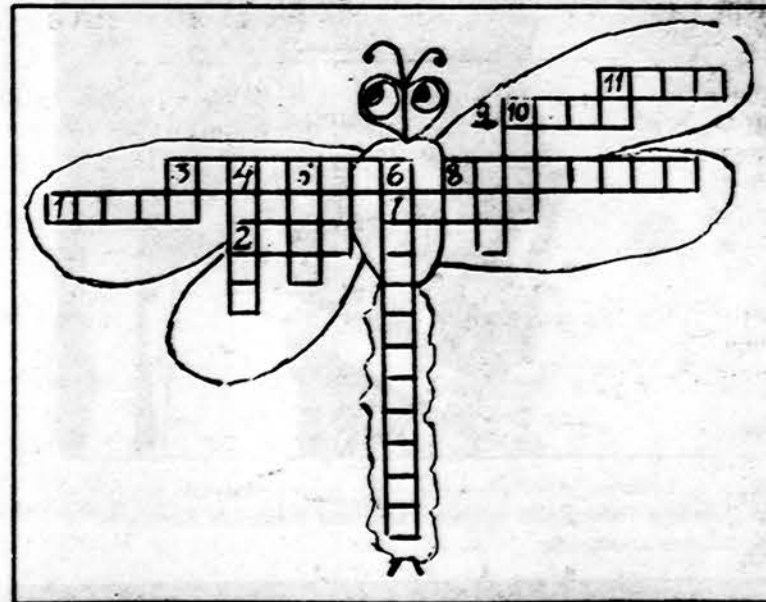
Vasarėlė skuba uogelės sirpinti
Ir margais žiedeliais pievą padabinti.
Paukščiai rūpestingai mažyliams prižiūri,
Iš šiltų lizdelių daug akucijų žiūri.

Skamba ir vilioja jau žali šilajai,
Stovyklauti kviečia jau žydrieji toliai.
Greitai jau užversit baltą knygų lapą,
Greitai uždarysit jau duris į klasę.

Liki sveikas, suole, kuriame sėdėjau
Ir lenta juodoji, kur mintis išliejau.
Susitiksime vėlei rudenį atėjus,
Mes kartu su gėrvėm grįšim mokyklėn.
Mokytoja Violeta Pakalniškieinė

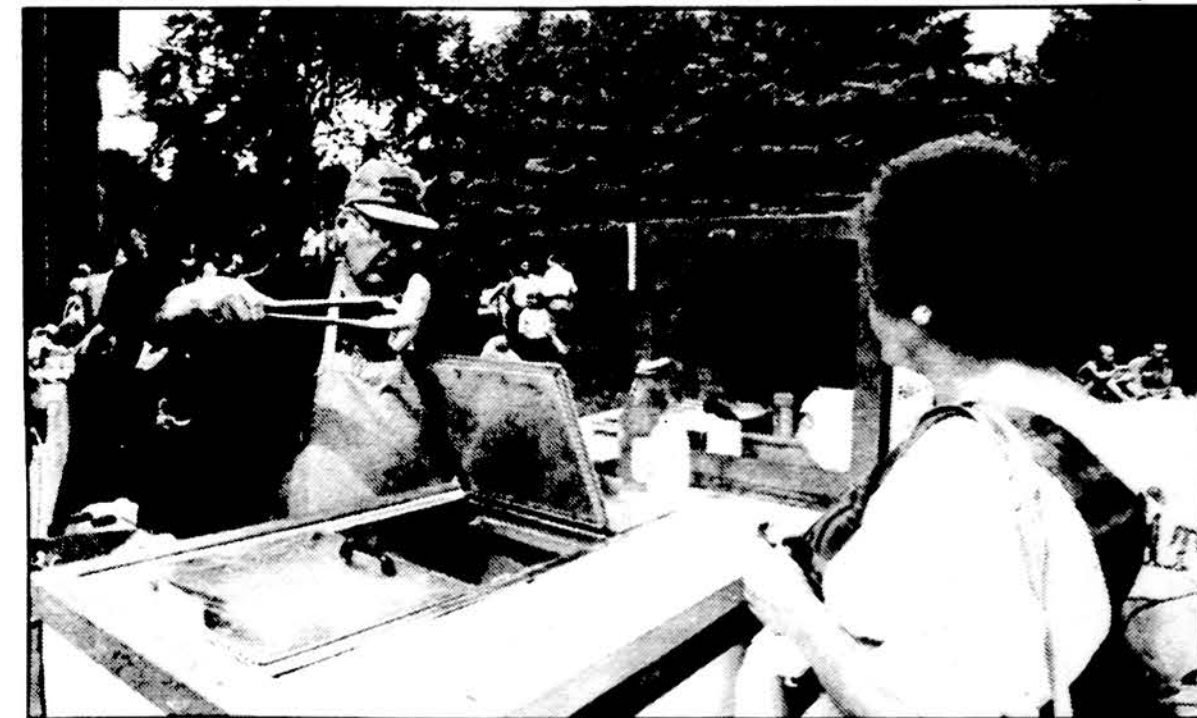
PAGALVOKITE NR. 12

1. Lietuvoje yra dvi vietovės, kurių pavadinime Klausaučiai. Kur juos randame? 2. Lietuvoje yra dvi upės, kurių pavadinime Sirvinta. Kur jas randame? 3. Kiek sveria sunkiausias pasaulio gyvūnas? Atsiuntė kun. dr. E. Gerulis. 4. Ir vėto, ir mėto — pilnas laukus primeto. 5. Ir laibas, nutūpė žolėje — nematyti. 6. (Kryžiažodis). Įminkite šias mįsles ir atsakymus įrašykite į nurodytas vietas. 1. Aš užmisiu mįslę, mįslių brolių šiaudakoji. Bet mįslės niekas neįmains. 2. Dvi gėldaitės, dvi paltaitės, ant viršaus kepuraitė. 3. Tėvas su adatytais, motina su gramatytais, vaikai su uodegytais. 4. Atbėga biesytis, užrietas nosytė. 5. Kas iš visų pusių apsuptas vandens? 6. Gale lauko katalikė verda. 7. Juodas suo keliu bėga — pilni juodas mėnos. 8. Kas yra be žiedo. 9. Maža mergelė, kasos garbiniuotos. 10. Pasėjau parakelį, o išdygo kamuolėliu. 11. Būtų paukštis, bet plaukuotas, būtų žvėris, bet sparnuotas. Sudarė Genutė Noreikaitė iš Panevėžio. 7. Ar visada trinties jėga stabdo kūno judėjimą? Ar gali trinties jėga būti varančiąja jėga? 8. Kaip vadina si upę, kuri teka per Grand Canyon?

PAGALVOKITE NR. 11 ATSAKYMAI

1. Lietuvių Gyventojų Genocido ir Rezistencijos Tyrimo Instituto direktorius Algimantas Liekis 1995.V.6 Vilniuje pareiškė: „Lietuva per visus tris paskutines okupacijas neteko apie trečdali tautos: dalis žmonių buvo pasipriešino kovoję arba buvo sušaudyti, dalis buvo ištremti, kiti patys emigravo“. („Lietuvos rytas“, pakartoj „Draugas“, Nr. 95, 1995.V.17). 2. Mahometonai savo maldų kilimą (rug, carpet) vadina „sajjada“. („Today's Art“, No. 3, N.Y., 1975). 3. Kalakutus medžioti leidžiama 44-se J.A. Valstijose. 4. Kiskis. 5. Šaukštas. 6. 1. Paskevičius. 2. Povilaitis. 3. Malonavičiūtė. 4. Mamontovas. 5. Arina. 6. Valiukevičiūtė. 7. Cilytė. 8. Kernagis. 9. Vyšniauskas. 10. Meskela. 7.

„Draugo“ darbuotojas Chester Karwat per gegužinę pardavinėjo skanias, su visokiausiais prieskoniais dešreles. Nuotr. Jono Kuprio

ADVOKATAS GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos pagal susitarimą

Advokatas Jonas Gibaitis
Civilinės ir kriminalinės bylos
6247 S. Kedzie Avenue
Chicago, IL 60639
Tel. 773-776-8700
Toll free 24 hr. 888-776-6742
Darbo val. nuo 9 v.r. iki 5 v.v.
Šeštad. 9 v.r. iki 1 v.p.p.

ADVOKATAS Vytenis Lietuvninkas
4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skambinti gatvės nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100
Tel. 630-287-0200, Lemont, IL

Reklamaukite
773-585-9500